Doğan Kardeş

SAYI : 5 2 ŞUBAT 1970 75 KURUŞ

AYASOFYA ÖNÜNDE

ŞEYTAN ÇEKİCİ *PEN*

Kaybolan Yüzük I

PEN, İSVİÇRE GEZİSİNDEN DÖNDÜĞÜ ZAMAN, ARKADAŞLARI ONU SEVİNÇLE KARŞILADILAR.

KEDİ NASIL OLUR DA DAİMA DÖRT AYAĞININ ÜSTÜNE DÜŞER?

Kedinin, ne kadar yüksekten olursa olsun daima dört ayağının üstüne düşmesi bize bir mucize gibi görünür. Bu şaşırtıcı olay, gerçekte basit bir fizik prensibine bağlıdır. Bunu şöyle bir deneyle izah edebiliriz: Piyano önüne konulanlardan döner bir tabureye veya döner bir koltuğa oturalım ve bu koltuğu kol hareketlerimizle döndürmeye çalışalım. Bu arada şuna dikkat ederiz: Kollarımızı sola döndürdüğümüz takdirde, koltuk sağa dönecektir. Bu iki dönüş birbirine karşıdır ve birbirlerinin tesirini yok ederler. Kedide de aynı şey olmaktadır: Düşmekte olan hayvan, kuyruğuyla dairevî bir harekete girişmekte ve vücudunu da ekseni boyunca karşıt bir dönüş yapmaya zorlamaktadır. Bu hareket hayvanın tepesi üstü düşmesine engel olur ve yere ulaşmasına kadar devam eder. Böylece, kedinin dört ayak üstüne düşmesi garantilenir.

DAWN! KONUŞUYORSUN GEL BURAYA!.

DAWN KALKARKEN YÜZÜĞÜNÜ GİZLİCE PEN'E VERDİ...

PEN!, SANA NE VERDİ?

ŞEYY.. Ş... ŞEKER....

PEN, ÇORAP DÜZELTİR GİBİ EĞİLİP YÜZÜĞÜ YERDEKİ DELİĞE ATTI..

GETİR GÖSTER BAKAYIM ONU...

CEBİNDEN DE BİR ŞEKER ÇIKARIP GÖSTERDİ.

DERSTE KONUŞMAYI VE ŞEKER YEMEYİ SEVMEM. DERS SONUNA KADAR KÖŞEDE CEZALISINIZ!

İKİNCİ DERS, OKULUN EK BİNASINDA YAPILACAKTI..

SONRA ZİL ÇALDI, DERS BİTTİ.. HERKES ÇIKARKEN...

HAYDİ BAKALIM, GİDEBİLİRSİNİZ.. BU SİZE DERS OLSUN...

BENİM YÜZLÜK NERDE PEN? SAKIN KAYBOLMASIN..

MERAK ETME, ÖĞLEYİN GİDER ALIRIM...

ÖĞLEYİN PEN ESKİ SINIFA GİDECEKTİ... BİR DE NE GÖRSÜN!..

EYVAH.. BİNAYI YIKIYORLAR! YANDIK!

GELECEK HAFTA: *YÜZÜK NE OLDU?.*

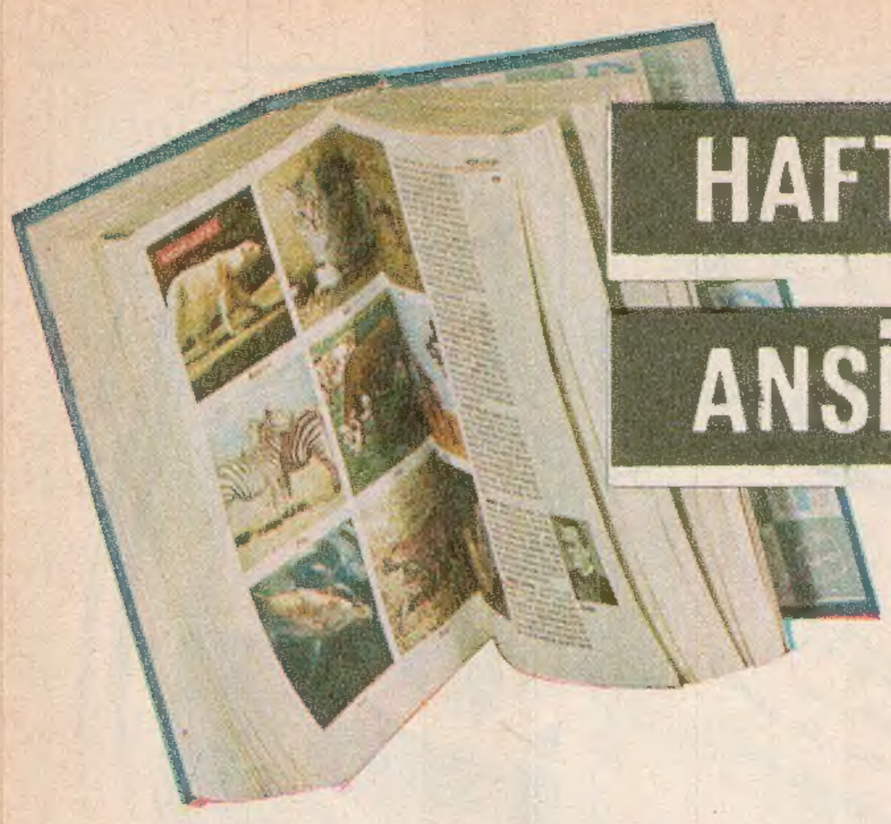

HAFTANIN ANSİKLOPEDİSİ

KAPAKTAKİ KONU:

AYASOFYA

İstanbul'un fethiyle camiye çevrilen Ayasofya 1935 yılında müze haline getirildi...

Ayasofya, İstanbul'daki Bizans eserlerinin en ünlüsüdür. Kilise olarak yapılmış, Fatih İstanbul'u alınca camiye çevrilmiştir. 2 şubat 1935'den beri ise müze halinde bulunmaktadır.

Ayasofya'nın ilk defa, Roma İmparatoru Büyük Kostantinos'un imparatorluk merkezini Byzantion'a (İstanbul'a) getirerek şehri onarmaya başladığı sıralarda (M.S. 326) kurulduğu kabul edilmektedir. Fakat bu bina çok küçük görüldüğünden, yahut, başka bir fikre göre, bir deprem sonunda yıkılmış olduğundan, imparatorun oğlu Kostantinos II. onu yeni baştan daha büyük ve süslü olarak yaptırmış, kilise 360 yılında törenle açılmıştır. Üstü ahşap bir çatı ile örtülü olduğu tahmin edilen bu yapı, sarayın ve şehrin en büyük kilisesi olduğundan, «Büyük Kilise» diye anılıyordu.

Kostantinos II.'nin yaptırdığı kilise, devrin ünlü din adamlarından biri olan Patrik Khrysostomos'un sürgüne gönderilmesi üzerine başgösteren ayaklanmada (404) yanıp harap olmuş; bunun üzerine yeniden yapılan bina Theodosios II. devrinde (415) halka açılmıştır.

Ayaklanmanın bastırılması üzerine, imparator, Ayasofya'nın yeni baştan ve o zamana kadar görülmemiş bir büyüklük ve zenginlikte inşasına karar vermiş ve derhal işe başlanmıştır. İmparator, yeni binanın yangına ve depreme karşı dayanıklı olmasını şart koştuğundan, kilisenin kemer ve kubbelerle örtülmesi ve yapı malzemesi olarak hemen hiç tahta kullanılmaması kararlaştırılmıştır. Bundan dolayı fil ayakları kesme taştan, sütunlar, başlıklar, kaplamalar da beyaz veya renkli mermerle mozaikten yapılmıştır. Yalnız yapının asıl duvar, kubbe ve kemerlerinde hep tuğla kullanılmıştır.

Büyük yangından kırk gün sonra temeli atılan binanın açılış töreni 537 yılında yapılmıştır. Fakat 22 yıl sonra, daha imparatorun sağlığında, 558'deki depremde büyük kubbenin doğu tarafı yıkılmış, eskiden fazla basık yapılan kubbe yedi metre kadar yükseltilmek ve yan basınçları karşılayacak şekilde dayanaklar yapılmak suretiyle yapı onarılmış, kilise, ikinci defa olarak 562'de büyük bir törenle açılmıştır.

29 mayıs 1453'te İstanbul'un alınmasıyla Ayasofya Kilisesi de Türkler'in eline geçti. Fatih, cuma namazını burada kıldı.

Türkler Ayasofya'ya karşı daima büyük bir ilgi ve saygı göstermişler, yaptıkları ustaca onarımlar ve dayanak duvarlarıyla bu büyük anıtın günümüze kadar ayakta durabilmesini sağlamışlardır.

Fatih'in emriyle Ayasofya Kilisesi'nin camiye çevrilmesi üzerine gerekli bazı değişiklikler yapıldıysa da binanın esas yapısı olduğu gibi korundu.

Ayasofya'nın kapladığı alan, kareye yakın dik dörtgen biçimindedir. Binanın ağırlığını taşıyan sütunlar 107 tanedir. Bunların 40 tanesi aşağıda, 67 tanesi de yukarıdadır. Sütunların çoğu yeşil somaki mermerden, bir kısmı da koyu vişne renginde dir. Alt kattaki sekiz büyük yeşil somaki sütun Efes'teki Artemis Tapınağı'ndan getirilmiştir. Bütün sütun kaideleri, sütun başlıkları ve yere döşenmiş olan geniş mermer levhalar Marmara Adası'nın meşhur beyaz mermerinden yapılmıştır.

Ayasofya'nın orasında burasında bulunan bazı izler ve işaretler de türlü inanışlara ve efsanelere konu olmuştur.

2 şubat 1935'te müze haline getirilmiş olan Ayasofya, mimarlık ve süsleme sanatlarının paha biçilmez bir hazinesidir.

TARİHTE BU HAFTA

ARİSTO'NUN ÖLÜMÜ — Bundan 2292 yıl önce M.Ö. 5 Şubat 322'de ölen Aristo, Yunanistan'ın ünlü bir filozofudur. Aristo, M.Ö. 384 yılında doğdu. 17 yaşından, 37 yaşına kadar Eflatun'un öğrencisi olarak çalıştı. Bu 20 yıllık süre içinde Aristo, Akademia çalışmalarında Eflatun'un en büyük yardımcısı olmuştur. Aristo, mantık ve metafizik çalışmalarından başka hukuk ve kanun meseleleriyle, hatta matematik, astronomi ve tıpla uğraştı. Hayatının bir kısmında Büyük İskender'e hocalık etti.

TÜRKİYE'DE İLK RASATHANE — Türkiye'de ilk rasathane, bundan 89 yıl önce, 1881'de İstanbul'da, Galatasaray Lisesi'nin içinde kuruldu. Rasathanenin kurulmasına önayak olanların başında o çağın Maarif Vekili Ali Fuat Bey geliyordu. Astronomi konusuyla uğraşan Fuat Bey, Türkiye'de de böyle bir tesisin kurulmasını gerekli bulmuştu. Ama, bunu, idarecilere ve padişaha kabul ettirmekte güçlük çekti. Gerçek bir rasathane ise ancak Meşrutiyet Devrinde kuruldu. Kurucusu ünlü «Fatin» (Gökmen) Hocaydı. 1910-1911 yıllarında kurulan bu rasathanenin yeri de değişmişti. Galatasaray Lisesi'nden Boğaziçi'ne, Kandilli'deki İcadiye Tepesi'ne gitmişti.

Neden, Niçin?

Çikolata nasıl imal edilir?

Kaliteli bir çikolatanın imali çapraşık bir mesele olup çok cepheli bir bilgi gerektirir. İlk iş olarak, tropikal ülkelerden gelen kakao taneleri kavrulur ve kaba şekilde ufalanır. Özel makineler, kırık tanelerde tad bozan kabukları ve tohumları ayırır. Bu şekilde temizlenen kakao tanesi, silindirlerden geçirilerek katı sıvı kıvamında bir kitle haline getirilir, sonra da şekerle ve kakao yağıyla karıştırılır. Sütlü çikolata yapılacaksa ayrıca tam yağlı sütle krema tozu gibi maddeler de içine katılır. Çikolata ne kadar iyi öğütülürse o nispette lezzetli olacağından, bu hamurumsu karışım tekrar ufalanır. Silindirlerden geçen çikolata, bundan sonra özel makinelerle sıvılaştırılır ve 70 saat süreyle ısı meydana getiren mekanik bir harekete bağlı tutulur. Çikolata bu eylem sayesinde en lezzetli şeklini bulur. Sıcak sıvı çikolata, son olarak madenî kalıplara dökülür ve kakao yağını katılaştıran bir soğutma eylemiyle son şeklini alır.

Sonbaharda ağaçların yaprakları niçin dökülür?

Bizim enlemlerde ağaçlar, kışa dayanabilmek için sonbaharda yapraklarını dökerler. Daha yaz aylarında, dal ile yaprak sapı arasında, hücreleri sapa kıyasla daha ince cidarlı olan bir mantar dokusu vücut bulur. Soğukların başlamasiyle ağacın içinde öz akımı kesilince, mantar dokusu kuvvetini kaybeder ve sonunda kırılmasiyle bağlı olduğu yaprağın da düşmesine sebep olur.

BÜYÜK SÖZLER

Anıtlar, dikilen taşlar değil,
yapılan işlerdir.

• Bazı kimseler için, yaptıkları büyük işleri millete hatırlatmak maksadiyle anıtlar dikilir. Halbuki büyük adamların böyle şeylerle hatırlanmalarına hiç lüzum yoktur. Yaptıkları işler, onların her zaman için hatırlanmalarına zaten vesile olur.

Kendi kendini yetiştirmiş büyük bir romancı

CHARLES DICKENS

(1812 - 1870)

İngiliz edebiyatının en ünlü romancılarından biridir. Eserlerinde çoğunlukla fakir halk tabakasını ele almış, bunların toplum içindeki sıkıntılarını, karşılaştıkları haksızlıkları anlatmıştır. Romanlarının etkisiyle İngiltere'de, hapisane, mahkeme ve okul alanlarında birçok ıslahat hareketlerine girişilmiş, çeşitli kanunlar çıkarılmıştır.

Charles Dickens, 7 şubat 1812-de İngiltere'nin Portsmouth şehrinde doğdu. Çocukluğu sefalet ve sıkıntı içinde geçti. Dickens, ailesinin geliri biraz yoluna girince iki yıl için okula gönderildiyse de, yeniden beliren para sıkıntısı yüzünden öğrenimini yarım bıraktı. Bir avukatın yanında çalışıyordu. Boş zamanında steno öğrendi. Ondokuz yaşında gazeteciliğe başladı. Zamanın dergi ve gazetelerinde Londra'daki hayat hakkında yazıları çıktı. Böylece edebiyat alanında tanınmak fırsatını buldu.

Bu kendi kendini yetiştirmiş büyük romancı, tasvir ve mizah gücü sayesinde, değerlerini çağımıza kadar kaybetmemiş olan mükemmel eserler vermiştir.

Çoğu dilimize çevrilmiş olan başlıca romanları şunlardır: «Oliver Twist», «David Copperfield», «Zor Günler», «İki Şehrin Hikâyesi», «Büyük Ümitler».

Herşeyin En Garibi:

EN ÇOK DOKTOR — Dünyada en çok doktoru olan ülke Sovyetler Birliği'dir. 1962'de yapılan sayımda bu ülkedeki doktorların sayısının 445.116 olduğu görülmüştür. Bu ölçüye göre, Sovyet Rusya'da her 498 kişiye bir doktor düşmektedir. Nüfusa oranlı olarak en çok doktoru olan ülke ise İsrail'dir. 1962'de yapılan sayımda bu ülkedeki doktor sayısının 5.755 olduğu görülmüştür. İsrail'de 398 kişiye 1 doktor düşmektedir. En düşük doktor oranı ise Habeşistan'dadır. Bu ülkede 230 doktor bulunduğuna göre, doktorların nüfusa göre oranı 91.000 kişi için 1 doktordur.

EN UZUN SAVAŞ — Tarihteki sayısız harplerin en uzunu İngiltere'yle Fransa arasındaki Yüz Yıl Harbidir. Bu harp, 1338'den 1453'e kadar, yani 115 yıl sürmüştür. Bununla beraber dokuz seferi kapsıyan Haçlı Seferlerine en uzun harp gözüyle bakanlar da vardır. İlk Haçlı Seferi (1096 - 1104) ile dokuzuncusu (1270 - 1291) arasındaki süre 195 yıldır. M. Ö. 1496 ile 1965 arasındaki 3461 yıl içinde bütün dünyada ancak 230 gün barış olduğu hesaplanmıştır.

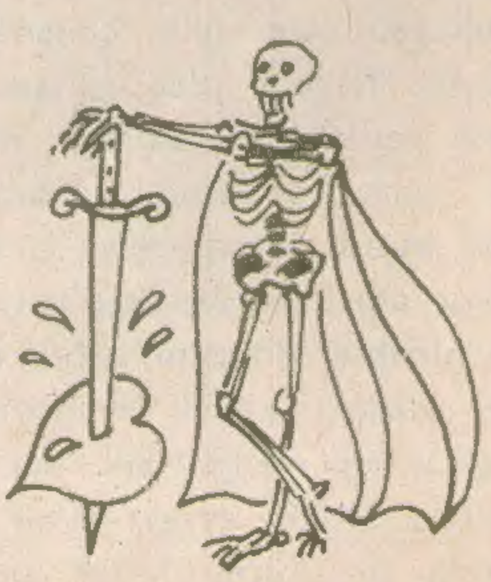

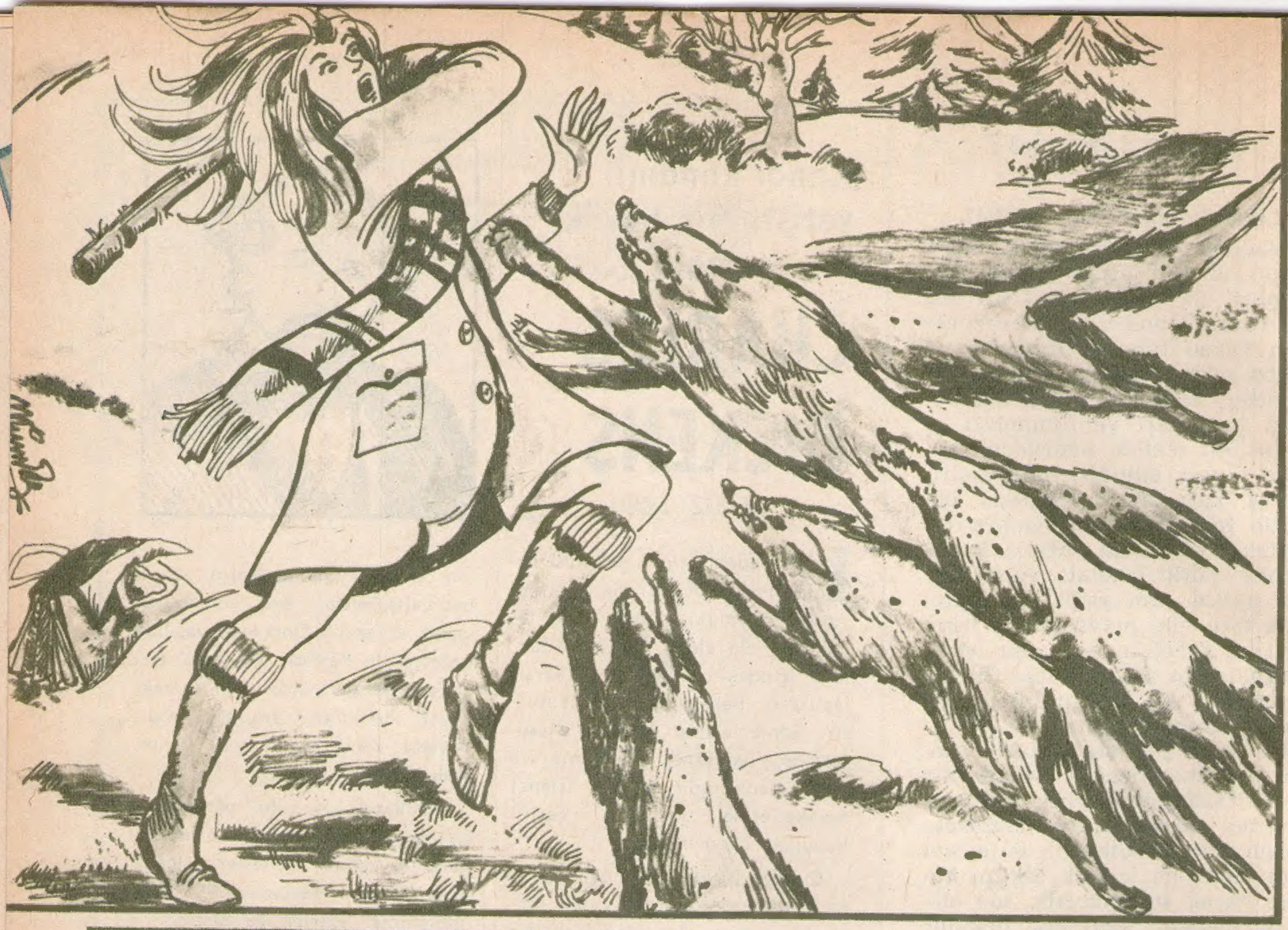

Françoise ile kurtlar arasında müthiş bir mücadele başlamıştı

MEÇHUL KAHRAMANLAR

Kardeş Sevgisi

Kurtlar küçük Jean'ın etrafını sarmışlardı... Françoise bunu görünce dehşete kapılarak hayvanların üzerine yürüdü...

Françoise Marietta babasını bir yıl önce kaybetmişti. On iki yaşındaki küçük kız annesi ve iki yaşındaki kardeşi Jean ile orman kenarındaki ufak kulübede binbir zorluk içinde yaşıyorlardı. O yıl anneleri de hayata gözlerini kapayınca iki kardeş yapayalnız kalmıştı. Küçük Françoise, kardeşiyle kendisinin geçimini sağlayabilmek için çalışmak zorundaydı. Nerede olsa çalışacak, ne iş olsa yapacaktı. Yeter kî küçük Jean'in karnı doysundu. Kasabada pek çok kimse Françoise'ye iş vermek istiyor ama, küçük Jean'in de ablasıyla birlikte olmasını kabul etmiyordu. Bu yüzden küçük Françoise de çalışmaktan vazgeçmek zorunda kalmıştı. Evdeki eşyayı teker teker satarak bir süre ekmek parasını temin etti. Bu arada iplik eğirmesini de öğrenmişti. Kasabadan aldığı yünleri evinde oturup eğiriyor, böylece hem para kazanıyor, hem de çok sevdiği kardeşinin yanından ayrılmamış oluyordu. Herkes küçük ablanın fedakârlığına, cesaretine hayran kalmış, küçük kıza iş icad etmeye başlamıştı.

Böylece aradan aylar geçti. Küçük kulübenin satılmış eşyası teker teker gene geri geldi. Françoise daha da büyümüş, güzelleşmişti. Jean da şipşirin, güçlü kuvvetli kocaman bir oğlan çocuğu olmuştu.

Ertesi yıl bütün dünyada olduğu gibi Fransa'da da çok şiddetli bir kış hüküm sürmeye başladı. Bazı dağ kasabalarında açlıktan ve soğuktan ölenlerin bulunduğu söyleniyordu. Aç kurt sürülerinin şehirlere kadar geldiği dedikodusu kulaktan kulağa dolaşmaya başlamıştı. Birkaç gün sonra ise kasabadan birini aç kurtların paraladıkları öğrenildi. Herkes korku içindeydi ve günler geçip de kış büsbütün bastırdıkça aç kurtların kurbanlarının da sayıları artmaya başlamıştı.

Françoise Mariette'nin evi kasabanın dışında ve ormana da çok yakın olduğu için kasabalılar genç kıza çok dikkatli davranmasını, mecbur olmadıkça evden dışarı adımını atmamasını tenbihlediler. Kimsenin kimseyi görecek hali yoktu. Herkes can kaygusuna düşmüştü. Bu sebeple Françoise ile Jean kendi başlarının çaresine bakmak zorundaydılar.

Françoise ilk günler hiç korkmadı. Kurtların evin yakınına kadar gelebileceklerini düşünmek bile istemiyordu. Ama bir sabah evin yanındaki küçük fırına ekmek pişirmeye gideceği sırada kocaman bir dişi kurt

ile altı yavrusunun eve doğru koşarak geldiklerini gördü. Kızcağız telaşla çevresine bakındı. Kardeşi Jean kurtların geldiğinden habersiz ablasına birşeyler anlatmaya çalışıyordu. Françoise hemen oracıkta gözüne ilişen bir tahta sopayı kavradı. Olanca hızıyle üzerine doğru gelen ana kurdun başına şiddetle vurdu. Hayvan birden sendelemiş ve hücuma geçme gücünü kaybetmişti. O birkaç saniyelik süre içinde yavru kurtlar Jean'ın etrafını sarıvermişlerdi. Françoise bunu görünce dehşete kapılarak hayvanların üzerlerine yürüdü. Jean'i hızla çekip evin kapısından içeri attı. Yavru kurtların bir kere iştahları kabarmıştı. Ana kurdun da sersemliği geçmiş, yavrularıyle birlikte avının üzerine atılmaya hazır duruma gelmişti. Hayvanların karınları aç olduğu gibi bir de öfkeleri kabarmıştı. Yırtıcı hayvanlar böyle zamanlarda kurbanlarına karşı daha da amansız olurlar. İşte böylece Françoise ile kurtlar arasında müthiş bir mücadele başladı. Kızcağızın her tarafı ısırık içindeydi. Kurtların dişlerin geçirdikleri yerlerden kan akıyordu. Françoise mücadeleyi kaybettiğini anlamıştı ama hiç değilse kardeşini ölümden kurtarmak için son nefesini verinceye kadar mücadeleden yılmadı. Nihayet biraz sonra da evin kapısı önüne cansız bir halde serildi.

Ana kurt ve yavruları talihsiz Françoise'nin cesedini birkaç dakika içinde parçaladılar. Hayvanların açlığı ve öfkeleri geçmiş olacaktı ki içerde korkudan avaz avaz ağlayan küçük Jean'i akıllarına bile getirmeden oradan uzaklaştılar, karların arasında gözden kayboldular.

Olay kasabada duyulunca büyüklü küçüklü herkes Françoise'in yasını tutmaya başladı. Jean'i ablasının istediği şekilde yetiştirmek için yardım kampanyası açtılar. Bu arada fedakâr ablanın bir de heykelinin dikilmesi kararlaştırıldı. Kardeşi uğruna feci bir şekilde can veren Françoise, yüzyıllar boyunca unutulmamalıydı. Kısa bir süre sonra heykel tamamlandı, kasabanın meydanına törenle yerleştirildi.

Anasız, babasız ve ablasız kalan Jean kasabada büyüdü, ünlü bir tabiat bilgini oldu. Ablasını da asla unutmadı. Her yıl kasabaya gelip ablasının meydandaki heykelinin önüne kocaman bir çelenk bırakmayı âdet edindi.

BÜYÜK TÜRK SPORCULARI

Avrupa Juniorlar Şampiyonu küçük okçu YÜCEL CAVKAYTAR

Ölüm, kendisinden çok şeyler beklenen Yücel'i genç yaşta aramızdan ayırmıştı...

14 yaşında Millî olan Yücel Cavkaytar

Ata sporumuz okçuluğun, beşiği ve merkezi olan İstanbul'un tarihi Okmeydanı'nın hemen altındaki mezarlıkta, bir çok ünlü Türk okçusunun yüzyıllık kabirlerinin arasında toprağı henüz kurumamış bir mezar vardır. Burada, henüz 14 yaşında iken Avrupa şampiyonluğunu kazanan ve hayatının ondokuzuncu baharında son nefesini veren körpecik bir okçumuz yatmaktadır. Adı, Yücel Cavkaytar'dır onun...

18 haziran 1948 günü İstanbul'da doğmuş, ok sporuna 1961 senesinde semti olan Kulaksız'ın Okspor kulübünde başlamıştı. Kısa zamanda pek büyük bir varlık gösteren küçük Yücel, hemen bir yıl sonra, daha 14 yaşında iken millî okçuluk takımımıza seçilmiş ve aynı sene Paris'te yapılan Avrupa Okçuluk Şampiyonasında ilk kez ay-yıldızlı formayı giymişti.

Küçük Yücel, Avrupa'nın en seçkin okçuları arasında büyük bir varlık göstermiş ve 18 haziran 1962 günü yapılan müsabakalar neticesinde Avrupa Juniorlar Şampiyonluğunu kazanmıştı.

Küçük okçunun büyük başarısı yurtta haklı olarak büyük bir sevinç ve takdir uyandırmıştı.

Bütün spor otoriteleri çok uzun yıllar okçuluk dalında Avrupa sahalarında Türk'ün adını duyuracak bir şampiyon kazanmakta olduğumuzu kabul ediyorlardı. Türk sporu küçük Yücel'den çok büyük zaferler bekliyordu. Ancak ne çare ki kader buna mani oldu.

1963 yılında ani olarak hastalanan küçük şampiyon derhal kaldırıldığı hastanede önemli bir karaciğer ameliyatı geçirmişti. Ağır bir hastalık sağlık durumunu tehdit etmekteydi. Tahsilini, Taksim Lisesinin dokuzuncu sınıfından terkederek tedavi için İsveç'e gitti. Babası da buradaki işini bırakarak onunla birlikte gitmiş ve İsveç'te işçi olarak çalışarak oğlunu tedavi ettirmeye bakmıştı. Yücel, uzun bir tedaviye tabi tutulmuş, ancak gösterilen bütün ihtimama rağmen, büyük bir hızla gelişmekte olan menhus hastalıktan kurtarılamamıştı. 22 mart 1967 günü Stokholm'deki hastanede lösemi'den vefat etti.

Allah rahmet eylesin.

ATEŞ KAPTAN

BİR YÜK UÇAĞINDA...
TANK UÇAĞA YERLEŞTİRİLDİ KAPTAN!..
GÜZEL! AMAN, GÖZÜNÜ ONDAN AYIRMA...
1
MARS'LILARIN DÜNYAYA KARŞI BÜYÜK BİR ŞALDIRIYA GEÇECEĞİ HABER ALINMIŞTI... HEMEN HAZIRLIĞA GİRİŞEN DÜNYALILAR, ROKETLERE, ÇOK TEHLİKELİ BİR YAKIT TAŞIMAYA BAŞLAMIŞLARDI. BU YAKITA «SIVI DİNAMİT» DENİYORDU...
TANK ŞOFÖRÜ KARA KAPTANDI..
YAKITIN NEREYE GİDECEĞİNİ BEN BİLİRİM...
ARTIK YOLA ÇIKABİLİRİZ!.

BİRKAÇ SAAT SONRA GÜNEY ATLANTİK ÜZERİNDE...
GELECEĞİMİZ SAATİ TELSİZLE BİLDİRELİM..
ÜSSE YAKLAŞIYORUZ KAPTAN...
TELSİZE DOKUNMAYIN!
NEDEN? BİRŞEY Mİ VAR?
BİRŞEY YOK.. HERŞEY TASARLANDIĞI GİBİ!!
KAPTAN VE TELSİZCİ IŞINA TUTULDULAR...
AZ SONRA..
ARTIK EMRİMDESİNİZ! NE DERSEM ONU YAPACAKSINIZ...

İLKİ YÜK UÇAĞINDAN, KONTROL MERKEZİNE... TEHLİKEDEYİZ!
KONTROL MERKEZİNDE..
... DERHAL YERE İNMEK ZORUNDAYIZ!..
BEŞYÜZ MİLDEN YAKINDA İNECEK YER YOK Kİ!
UÇAĞI KURTARMAK İÇİN BİR TEK YOL VAR.. İYİ Kİ ORAYA YAKIN BULUNUYORLAR!..

büyük savaş

BULUTÜSSÜNE HABER GELDİ...

«SIVI DİNAMİT» YÜKLÜ TİLKİ UÇAĞI YARDIMINIZI BEKLİYOR!

YERE İNMEK ZORUNDA... 40 MİL YAKINDA

HEMEN ONA DOĞRU YOLA ÇIKIYORUZ.. BİZİM HAVA ALANINA İNEBİLİR...

O ANDA UÇAKTA...

BEN GİDİYORUM. SİZ DEDİĞİMİ YAPIN...

BAŞÜSTÜNE KAPTAN!

İKİ DAKİKA SONRA

İŞTE GELİYOR!.. ALANI HAZIRLAYIN!

TAMAM ALBAY!

ÜZERİMİZDELER. OH, O DA NE?

BİZ MARS'LILAR, BULUTÜSSÜNÜ ELE GEÇİRMEYE GELİYORUZ!

KOCA UÇAK, KAYA GİBİ DÜŞTÜ...

BU SIRADA UÇAKTA...

BÜTÜN MAKİNELERİ DURDUR!

TAMAM!

...ELLİ TON YAKIT BİRDEN PATLADI...

ÇABUK, YANGIN SÖNDÜRME DÜZENİNİ ÇALIŞTIRIN!

GELECEK HAFTA: YANGIN BÜYÜYOR!.

Tarzan

41

SÖYLE TARZAN BURAYA NİÇİN GELDİN? KENDİNİ TEHLİKEYE ATTIĞINA GÖRE, ÇOK MÜHİM BİR SEBEBİ OLMALI..

SENİN CANAVAR ADAMLARININ YAKALADIĞI ÜÇ AVCIYI ARIYORUM.

CANAVAR ADAMLARIN ELİNE DÜŞEN BİR AVCI HEYETİ OPAR ÜLKESİNE GÖTÜRÜLÜR. ONLARI ARIYAN TARZAN, OPAR'A GİRİNCE KRALİÇE LA İLE KARŞILAŞIR.

BİLMİYORUM. HERHALDE CANAVAR ADAMLARIN ELİNDE OLACAK. HEM ŞİMDİ BENİM ONLARI DÜŞÜNECEK HALİM YOK.

CANAVAR ADAMLAR KRALİÇELERİNİN EVLENİP, KENDİLERİNE BİR VELİAHT VERMESİNİ İSTİYORLAR.. VE BU YÜZDEN DE....

BENİ BİR AN ÖNCE EVLENMEYE ZORLUYORLAR... BENİ EVLENDİRMEK İSTEDİKLERİ KİM BİLİYOR MUSUN?

YOOO, NEREDEN BİLEYİM?

BAŞ SİHİRBAZLA EVLENMEMİ İSTİYORLAR... HALBUKİ BEN ONDAN, O BÜYÜCÜDEN NEFRET EDİYORUM..

İSTEDİĞİM ERKEĞİ EŞ OLARAK SEÇMEYE HAKKIM VAR AMA, ACABA O KABUL EDER Mİ?

Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
© 1969 by United Feature Syndicate, Inc.

EDEMEZ LA... SENİN DÜŞÜNDÜĞÜN ADAM BENİM, BİLİYORUM.. AMA BEN EVLİYİM.

ANLIYORUM TARZAN... AMA SÖYLE BEN NE YAPAYIM? O CANAVAR ADAMLARIN BAŞ SİHİRBAZI İLE Mİ EVLENEYİM..?!

AH, TANRIM! NEDİR BU BENİM KORKUNÇ KADERİM!

7-27 RUSS MANNING #2003

canavar adamlar

ZAVALLI KIZI ÇOK ÜZDÜM, AMA BAŞKA NE YAPABİLİRDİM Kİ..?

ŞİMDİ CANAVAR ADAMLARIN OTURDUKLARI BÖLMEYE GİRMELİYİM. ÜÇ ESİR AVCI MUHAKKAK ORADADIR. KURTARMALIYIM ONLARI...

KAPIDAKİ AVCI UYUYOR... BU İYİ... BURNUMA DA AVCILARIN KOKUSU GELDİ. YAKINLARDA OLMALILAR...

EVET... KOKU GİTTİKÇE KUVVETLENİYOR!

TARZAN, SEN HAZ!!

DİKKAT ET. KAPIDA BİR TUZAK VAR GALİBA, TARZAN!

AHLI! DEMEDİM Mİ SANA!

-ARKASI VAR-

Tm. Reg U. S. Pat. Off.—All rights reserved
© 1969 by United Feature Syndicate, Inc

HİKÂYECİK

Yakayı Ele Veren Deveci

Şehirler, hattâ ülkeler arasında ulaştırmanın deve kervanlarıyla yapıldığı sıralardaydı. Bir kumaş tüccarı, Halep'ten İstanbul'a mal getirirken hastalandı ve kervanı devecisiyle göndererek, kendisi, iyileşinceye kadar yolculuğunu geri bıraktı.

Kervanın başında İstanbul'a ulaşan deveci, mal sahibinin aradan haftalar geçtiği halde dönmediğini görünce, ölmüş olacağını düşündü ve balyaları açarak ipek kumaş toplarını sağa sola sattı. Eline bir hayli para geçtiğinden, devecilik mesleğini bıraktı ve işi tüccarlığa döktü.

Fakat, günün birinde mal sahibi çıkageldi. Uzun süre aradıktan sonra deveciyi buldu ve kendisine mallarını ne yaptığını sordu. Düzenbaz deveci, tüccarı hiç tanımıyormuş gibi davrandı ve geçmişte olup bitenleri kökünden inkâr etti.

İş çaresiz mahkemeye düştü. Davalı ve davacı, kadı'nın (o çağın yargıcı) önüne çıktılar. Kadı, uzun soruşturmalarına rağmen, haklı ile haksızı bir türlü ayıramamıştı. Sonunda, işin içinden çıkamayarak her ikisine de «Defolun!» diye kapının yolunu gösterdi ve salona sırtını çevirdi. Bu durumda, kadı'nın yüzü pencereye dönüktü ve camdan, arkasında olup biteni görebiliyordu. Adamlar, tam kapıdan çıkmak üzere adımlarını atmışlardı ki, kadı haykırdı:

— «Deveci!»

Deveci birdenbire başını çevirdi. Oysa az önce mesleğini inkâr etmişti. Zekî kadı, devecinin bu düşüncesiz davranışını bir suç delili saydı ve onu ağır bir cezaya çarptırdı.

HİKÂYE

BARON

Ordudaki yararlıklarımdan dolayı kazandığım parayla, birkaç ay boyunca dilediğimce yaşadım. Zengin bir bay gibi özgürce dolaştım, gönlümün her dilediğini yaptım. Zenginler gibi eğlendim, ava çıktım. Büyük kentler dışında, kırlarda da eğlenmeyi çok iyi bilen soylu kişilerle arkadaşlıklar kurdum. Öyle güzel günler geçirdim ki, şimdi o günleri hatırlamak bile büyük bir kıvançla dolduruyor içimi, anılarımı sizlere de anlatmaktan kendimi alamıyorum.

Bir sabah, yatak odamın penceresinden, pek uzak olmayan kocaman bir gölün yaban ördekleriyle dolu olduğunu gördüm. Odanın köşesinde dayalı duran tüfeğimi kaptığım gibi fırladım, aşağıya indim. Evin dış kapısından öyle bir hızla çıktım ki, yüzümü kapıya çarptım. Öyle bir çarpıştı ki bu, gözlerimden ateş çıktı. Ama kararımdan dönecek değildim. Koşarak, ördekler tüfeğimin atış alanına girinceye dek ilerledim, tüfeğimi doğrulttum, güzelce nişan aldım. Ama tam bu sırada, kapıya çarptığım zaman, tüfeğimin horozunun ateşleyeceği kapsülün de düşmüş olduğunu gördüm. Ne yapacaktım şimdi? Yitirilecek zaman yoktu. Hemen az önceki çarpmanın gözlerimdeki etkisini hatırladım, gözlerimi alabildiğine açtım, tüfeğimi yaban ördeklerine doğrulttum, gözlerimden birine var gücümle bir yumruk indirdim. Gözümden gene kıvılcımlar çıktı, bu kıvılcımlardan biri barutu ateşleyince, tüfeğim patladı. Tam elli çift yaban ördeği, yirmi ala başlı ördek, üç çift de çamurcu ördeği vurdum.

İnsanın kafasını işletmesi, erkekçe davranışın temelidir. Askerler, denizciler birçok mutlu kurtuluşlarını bu özelliklerine borçludurlar. Ama

Almanca'dan dilimize çeviren
AKŞİT GÖKTÜRK

AVDA

bir avcının da sporcunun da her an uyanık olması, kafasını işletmesi, başarısı için en önemli şeydir. Şimdi anlatacağım olay bunun doğruluğunu gösterir. Rusya'da koca bir ormanda bir gün güzel bir kara tilki gördüm. Bu tilkinin postu çok değerli olduğu için, mermiyle ya da saçmayla avlanması uygun değildi. Çünkü mermi ya da saçma, bu değerli kürkte delikler açıyordu. Hemen tüfeğimin namlusundaki mermiyi çıkararak yerine cebimdeki uzun bir çiviyi sürdüm, ateş ettim. Öyle bir ustalıkla nişan almıştım ki, tilkiyi bu çiviyle kuyruğunun ucundan bir ağacın gövdesine çivilemiştim. Doğru ağacın yanına gittim. Bıçağımı belimden çıkararak tilkinin yüzünü, bıçakla alnından aşağı dikine çizdim, aldım elime kırbacımı, vurdum vurdum vurdum, en sonunda tilkicik can acısıyle güzel postunun içinden fırlayarak kaçtı gitti. Böylece kürkü de bana kaldı.

İnsanın talihi iyi gitti mi, işlediği birçok yanlışlıklar da düzelebilir. Şimdi anlatacağım olayda görüldüğü gibi, tilki avından hemen sonra gene ormanda erkek bir yaban domuzuyla dişisinin ardarda koşmakta olduklarını gördüm. Ateş ettim vuramadım. Bununla birlikte öndeki domuz kaçmış, arkadaki, toprağa çakılı gibi olduğu yerde kalakalmıştı. Yanına gittim, bunun çok yaşlı bir dişi domuz olduğunu gördüm. Körmüş, iyice kocamıştı. Sonradan anladım ki bu dişi domuz, kör olduğu için öndekinin kuyruğunu ağziyle tutmuş, onun ardından gidiyor, yolunu böylece bulabiliyordu. Ama benim mermi öndeki erkek domuzun kuyruğunu koparıverince, o kaçmış bu da olduğu yerde kalmıştı. Ötekinin kuyruğundan kopan parça ağzında duruyordu. Böylece bu parçanın ucunu tuttum, yürümeye başladım. Kocamış domuz, erkeğinin gene kendisini çekmekte olduğunu sanarak hiç direnmeden kuzu gibi ardımdan geldi.

Bu yaban domuzları çok tehlikelidir. Bir gün ormanda dolaşırken bir tanesi ansızın karşıma çıkıverdi. Ne yapacağımı, kendimi nasıl savunacağımı şaşırmıştım. Hızla üzerime geldiği sırada, birden bir meşe ağacının ardına geçiverdim. Domuz ağaca öyle bir hızla çarptı ki, uzun sivri dişleri ağacın gövdesine saplandı kaldı, ne dişlerini kurtarıp geri çekilebildi, ne de bir daha saldırabildi. Hah hah! diye güldüm içimden. Şimdi elimdesin artık koca domuz, dedim! Hemen yerden kocaman bir taş aldım, sivri dişlerini ağaca adamakıllı çaktım, çıkaramasın diye uçlarını da eğdim. Sonra en yakındaki köye giderek bir at arabası tuttum, getirdiğim urganlarla domuzu kıskıvrak bağlayarak canlı durumda kente götürmeyi başardım.

Baron Munchausen'in Yolculukları

On sekizinci yüzyılda Almanya'da Hannover yakınlarında Munchausen adlı ünlü bir Baron yaşamış. Çok görmüş, çok geçirmiş, birçok savaşlara katılmış, uzun yolculuklar yapmış bir soylu kişiymiş Munchausen. Başından geçen olayları da pireyi deve yaparcasına bin bir yalanla süsleyerek anlata anlata üne ermiş. Serüvenleri on sekizinci yüzyıl sonunda bir yazar tarafından toplanarak yayımlanmış. O günden bu yana hemen hemen iki yüz yıldır çocukların çok sevdiği en ünlü Alman klasiklerinden biri olagelmiştir.

Geçen sayımızda olduğu gibi bu sayımızda da sizlere «Baron Munchausen'in Yolculukları»ndan bir öykü veriyoruz.

bu hafta Doğan Kardeşler

Semra Galip
Limasol 8.2.61

Burhan Balkır
Malkara 5.2.55

Rahile Nardereli
İstanbul 8.2.59

Behice Mirza
Ankara 4.2.57

Tozay Şenay
Ankara 4.2.57

Banu Sarıoğlu
İstanbul 4.2.58

Arif Timurtaş
Ankara 7.2.61

Gönül Alaylıoğlu
İzmir 6.2.56

Nurcan Törenli
Ankara 6.2.63

Erden Aygün
Lüleburgaz 2.2.59

Faruk Arı
Ankara 4.2.57

Dilek Kocaoğlu
İstanbul 7.2.57

★Halük Alpugan
İzmir 5.2.57

★Nedim Tükel
Aydın 8.2.58

Işıl Yetkin
İstanbul 5.2.59

★Canan Seçkin
Ankara 3.2.60

Müjgân Ünlükal
Eskişehir 7.2.57

★Remzi Yalçın
Çankırı 8.2.59

Murad Kirman
İstanbul 8.2.60

Işık Gofralılar
İstanbul 3.2.58

Fikriye Akyıldız
İstanbul 2.2.57

★Gülhan Okur
İstanbul 2.2.62

Naki Öner
Maraş 5.2.56

Selâhattin Şişman
Antalya 3.2.57

Nur Yılmaz
Rize 3.2.60

★Şevki Doğruer
Antalya 3.2.59

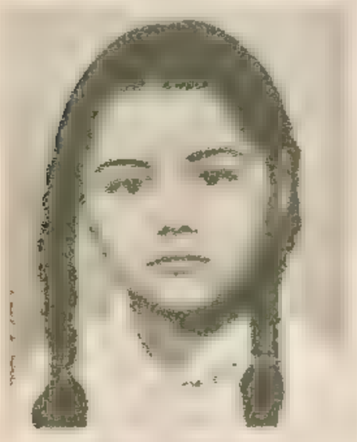

Ayşe Erçetin
İstanbul 5.2.61

Begüm Turgul
İstanbul 4.2.58

Ali Başkaner
İstanbul 7.2.63

Asuman Günergin
İstanbul 8.2.62

Gökhan Tanyeri
İstanbul 4.2.60

★Binnur Güngören
İstanbul 2.2.59

(Devamı 30. sayfada)

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN : Bir kâğıda adınızı, soyadınızı, doğum yerinizi ve tarihinizi, ev adresinizi yazın. En geç doğum gününüze bir buçuk ay kala elimize geçecek şekilde iki adet vesikalık fotoğrafla birlikte şu adrese postalayınız: **«DOĞAN KARDEŞ** — Bu hafta doğanlar köşesi» **P.K. 1146 İSTANBUL.**

Denizi ve Denizciliği Sevenlerin Romanı

YELKENLER FORA! 27

BAY SİNGER, YERLİNİN BİRİ TOPRAĞI KAZIYOR ORADA, BÖCEK ARIYOR GALİBA. BELKİ TİVA'YI KURTARABİLİR BU BATAKLIKTAN!

ŞU KOHNE TEKNEYLE Mİ? HIH.. YAPAMAZ...

YİNE DE BİR SESLEN İSTERSEN BABA BİR KERE DENESİN. BİZ DE YARDIM EDERİZ..

HEY! BURAYA GELSENİZE BİRAZ.

KARAYA OTURDUK DA. BİZ BAŞI ÇEVİRSENİZ BEN DE KANCAİLE... ALLAH, ALLAH...

OFF YAHU! NE DEDİĞİMİ ANLAMIYOR Kİ...

VAR BÜYÜK REİS ÇEKMEK BİZİM KAYIK? SARI BENİZ VAR VERMEK ONA OLTA, ÇOOK.. OLTA...

OH... HELE ŞÜKÜR, TAMAM ANLADI...

BÖYLE KONUŞURSANIZ NASIL ANLAYAYIM? BEN ETNOLOĞUM. HALKIMIN YARATTIĞI ESERLERİ KAZIP ÇIKARIRIM TOPRAKTAN.. İSTERSENİZ BAŞ

HALATINI UZATIN DA, BİR DENEYELİM..

© 1969 by NEA, Inc.

BU OLAYI KEVİN MERLİN'E BİR ANLATIN DA GÖREYİM! PARÇA PARÇA EDERİM SİZİ...

ARKASI VAR

DENİZCİLİK BİLGİLERİ

DENİZDE SAVAŞLARDAN DAHA ÇOK İNSAN KAYBINA YOL AÇAN BÜYÜK TEHLİKE, İSKORBÜT HASTALIĞIDIR. TAZE YEMİŞ YİYEMEMEKTEN OLUR. KAPTAN JAMES COOK (1728-79), ÜNLÜ BİR KAŞİF OLDUĞU KADAR ÜNLÜ BİR BESLENME UZMANIYDI DA. HASTALIĞIN NELERDEN DOĞABİLECEĞİNİ DÜŞÜNDÜ, ADAMLARINA MİSKET LİMONU YEDİREREK İSKORBÜTÜ ÖNLEMEYE ÇALIŞTI.

© 1969 by NEA, Inc.

PİNOKYO

7

PİNOKYO BİR SÜRÜ MACERADAN SONRA EĞLENCE ADASI'NA GELİR. BURADA YARAMAZ BİR ARKADAŞINA UYARAK PURO İÇİNCE BURNU UZAR. O DA KORKUDAN CEBİNDE UYUMAKTA OLAN VİCDANI'NI UYANDIRIR.

NE OLDU? BENİ NE UYANDIRDIN GENE?

BURNUM CIRCIR.. BURNUM BÜYÜYOR!

DEMEK YİNE KÖTÜ BİR ŞEY YAPTIN Kİ CEZALANDIN... SÖYLE, NEREDEYİZ BİZ PİNOKYO?

EĞLENCE ADASINDAYIZ... BİR SÜRÜ YARAMAZ ÇOCUK VAR.. YARAMAZLIK YAPTIKÇA BİRER, BİRER EŞEK OLUYORLAR...

EĞİL DE SUYA BAK BURNUN NE ÇİRKİN GÖRÜNÜYOR..

PİNOKYO, CIRCIR BÖCEĞİNİN DEDİĞİNİ YAPTI.

NASIL!.. ŞİMDİ NE YAPACAKSIN?

DERHAL EVE DÖNMEK İSTİYORUM...

EN DOĞRU HAREKET DE BU OLUR ZATEN...

O SIRADA PİNOKYO DENİZDE YÜZER BİR ŞİŞE GÖRDÜ.

BU ŞİŞE NE ACABA?

BELKİ DE İŞE YARAR BİR ŞEY VARDIR

PİNOKYO ŞİŞEYİ BİR TAŞA VURARAK KIRDI.

NE ÇIKTI İÇİNDEN?

YAZILI BİR KAĞIT...

YAZILI BİR KAĞIT MI? MERAK ETTİM, HEMEN OKU PİNOKYO...

PEKALÂ..

NİYE DURUYORSUN? OKUMAYI UNUTTUN MU YOKSA?

ŞEY....

EYVAH! BAK CIRCIR.. KULAKLARIM EŞEK.. KULAKLARINA DÖNDÜ...

BİR DE UZUN KUYRUĞUN OLDU...

ALLAHIM! N'APICAM BEN ŞİMDİ...

ÇABUK OKU...TAM EŞEK OLMADAN OKU ŞU MEKTUBU BİTİR.

ŞEV... GİLİ... OĞ.. LUM Pİ.. NOK... YO...

BABAM GEPETO'DAN NE GÜZEL DEĞİL Mİ CIR-CIR?

HAYDİ OKUSANA, DURMA...

SEVGİLİ OĞLUM PİNOKYO, KUKLACI STROMBOLİ İLE GİTTİĞİNİ DUYDUM. ORADAN KAÇIP KÖTÜ YÜREKLİ ARABACIYLA EĞLENCE ADASINA GİTTİĞİNİ ÖĞRENDİM... SONRA...

..SENSİZ YAŞAYAMIYACAĞIMI ANLADIM. KÜÇÜK BİR SANDAL KİRALAYIP PEŞİNE DÜŞTÜM, AMA SANA ERİŞEMEDİM...

...ÇÜNKÜ BENİ BİR FIRTINADA DENİZLER CANAVARI ADINDA KOCAMAN BİR BALİNA SANDALIMLA BERABER YUTTU...

....NE YAP YAP GEL BENİ BU BALİNANIN KARNINDAN KURTAR.. İNŞALLAH BU MEKTUBUM ELİNE GEÇER...

... SENİ SEVEN BABALIĞIN, GEPETO.

ŞİMDİ N'APACAKSIN PİNOKYO?

ARKASI VAR-

POSTA NASIL GELİŞTİ ?

Eskiden posta, arabalarla, atlı postacılarla şehirden şehre gönderilirdi. Hele ülkeler arası postanın bir yerden bir yere gitmesi, bazan haftalar, aylar sürerdi. Bugün bu iş dünyanın her tarafında en modern araçlarla yapılmaktadır. Meselâ bugün İngiltere'de bir günde 35 milyon mektup ve paket postalanmaktadır. Bunun için de bütün İngiltere'de «seyyar postane» adı verilen trenler işlemektedir.

Bu posta trenleri büyük hızla şehirden şehre giderken, otomatik araçlarla, küçük istasyonların posta çuvallarını durmadan alıp bırakmaktadır.

Sadece Londra'nın altında 10 km.'lik özel bir tünel servisiyle günde 45 bin çuval mektup şehrin değişik merkezlerine gönderilmektedir. 4 milyon mektubun gideceği yeri ayırmak için 3.000 memur ancak kâfi gelmektedir. Uçak servisleri mektupların gidişini hızlandırmıştır.

İngiltere ve Fransa'da her gün 12-16 milyon otomatik telefon konuşması yapılmaktadır.

Bu işi sağlamak için Londra'da aynı anda 1.000 telefon konuşmasını ve birkaç televizyon yayınını birden idare eden 200 metre yüksekliğinde bir kule vardır.

İngiltere ile Fransa arasında ilk telefon kablosu 1891'de döşenmiş, ilk radyo telefon 1927'de tek hat olarak Amerika - İngiltere arasında kurulmuştu. Zamanla «teleks» denilen, daktilo ile bir yerde yazılan yazının yüzlerce kilometre ilerdeki alıcı merkezde de aynen yazılması, postanın ucuzlaması, son zamanlarda gökyüzüne atılan yapma uydular aracılığıyla kıtalararası haber alma işlerinin kolaylaşması, dünya postacılığını bir hayli hızlandırdığı gibi, yüz yıl öncesine nazaran akıl almayacak şekilde de kolaylaştırmıştır.

HAYVANLAR ARASINDA

AVCI BAYTEKİN ANLATIYOR...

BAZI HAYVANLARIN VÜCUTLARI DÜŞMANLARINDAN KORUNMAK İÇİN, TIPKI ZIRH GİYMİŞ BİR ORTAÇAĞ SAVAŞÇISI GİBİ, KALIN BİR KABUKLA ÖRTÜLÜDÜR.

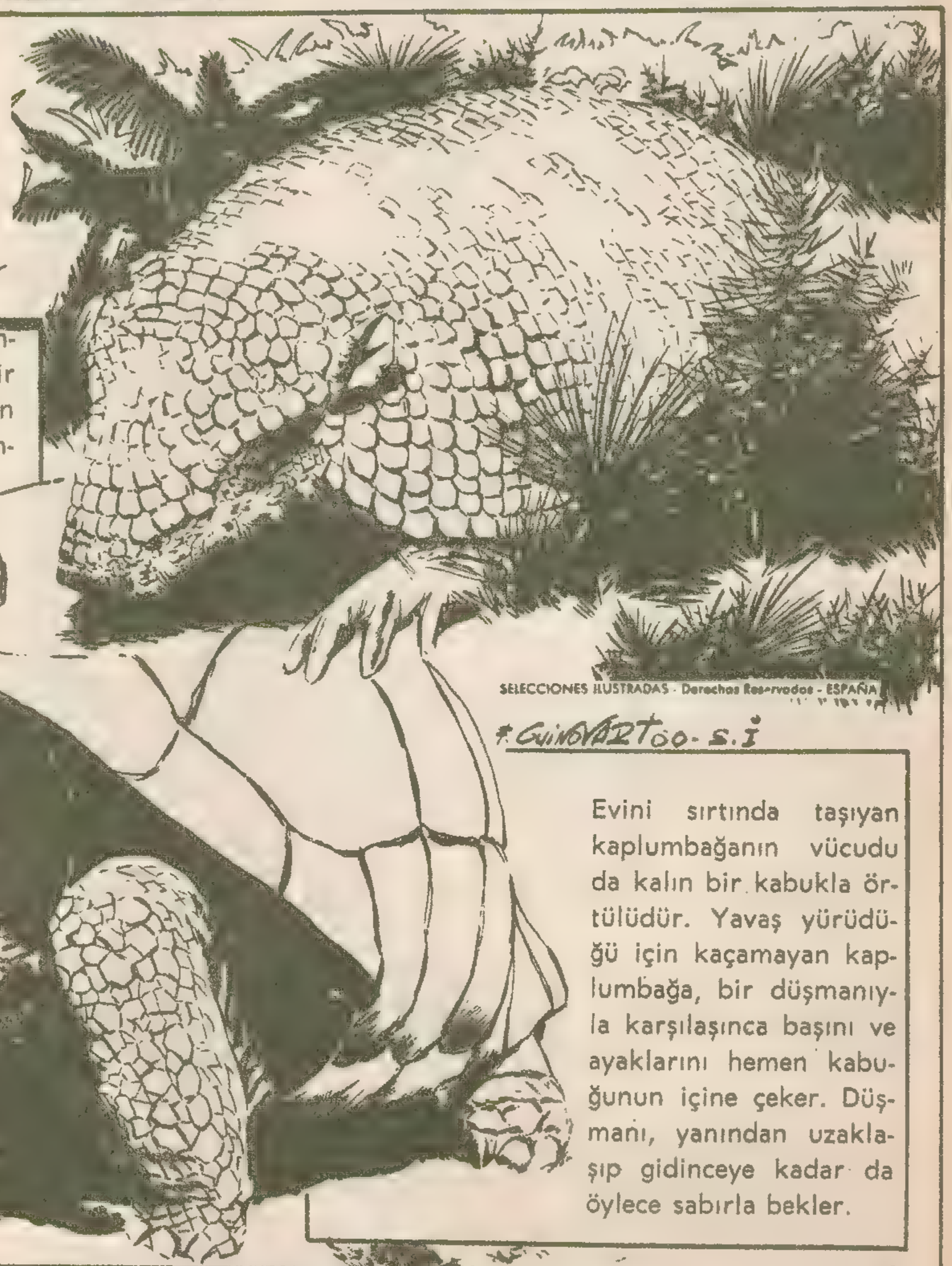

SELECCIONES ILUSTRADAS - Derechos Reservados - ESPAÑA

Güney Amerika'nın Amazon ormanlarında ağırlığı 50 kiloyu bulan bir cins dev «tatu» yaşar. Bu hayvanın vücudu, damdaki kiremitler gibi önden arkaya doğru dizili kalın kabuklarla örtülüdür. Bir tehlikeyle karşılaşınca hemen tortop olur, uzun bir süre kıpırdamadan durur.

Evini sırtında taşıyan kaplumbağanın vücudu da kalın bir kabukla örtülüdür. Yavaş yürüdüğü için kaçamayan kaplumbağa, bir düşmanıyla karşılaşınca başını ve ayaklarını hemen kabuğunun içine çeker. Düşmanı, yanından uzaklaşıp gidinceye kadar da öylece sabırla bekler.

Afrika'nın uçsuz bucaksız otlaklarında yaşayan gergedan, derisi en kalın hayvanlardan biridir. Kalınlığı 2 santimi geçen bu deri, tıpkı bol bir elbise gibi gergedanın üzerinden kat kat sarkar. Bu deri öylesine kalın, öylesine serttir ki, gergedan avına çıkan avcılar bu deriyi delebilen özel kurşunlar kullanırlar.

Derisi en sert yaratıklardan biri de timsahtır. Sıcak ülkelerde, bataklıklarda ve nehirlerde yaşayan timsahların sırtları, yanları, karınları sert kemiksi levhalarla kaplıdır. Kuyruğunun üzerinde diken gibi bir sıra halinde uzayan çıkıntılar, timsahın önemli bir saldırma ve savunma silâhıdır.

İSLÂM DİNİNİN KURUCUSU

Hazret-i MUHAMMED

Hazret-i Muhammed, Peygamber olduğunu hissettiği zaman hemen hemen 40 yaşlarındaydı

Çok eskiden Arabistan yarımadasında kabile hayatı yaşayan Araplar puta taparlardı. Halk arasında dürüst hareket eden, büyüklere saygı duyan, küçükleri koruyup seven çok azalmıştı. Bütün Arap toplumu hızla çöküntüye doğru gidiyordu. Arapları bu kötüye gidişten kurtarıp onlara doğru yolu gösteren, böylelikle yeni bir dinin de temellerini atıp yayılması için çalışan Muhammed Peygamber oldu. Kurmuş olduğu bu yeni din, yani Müslümanlık, dinlerin en ilerisi, en gelişmişi, en mükemmeli haline geldi; üstelik dünyanın dört bir bucağına da yayıldı.

Hazret-i Muhammed 570 yılında Mekke'de dünyaya geldi. Annesi Amine, Babası Abdullah'tı. Ne var ki babası, Muhammed'in doğumundan önce, annesi de Muhammed 6 yaşındayken öldü. Muhammed'i bu yüzden önce büyük babası Abdülmuttalip, onun ölümü üzerine de amcası Ebu Talip büyüttü. Aile, Mekke'nin tanınmış kabilelerinden Kureyş'e mensuptu.

Mekke'lilerden bazıları bu yeni dini kabul edenlere karşı büyük bir baskı yapmaya, gördükleri yerde onları taşlamaya başlamıştı...

Hazret-i Muhammed dürüst bir kimseydi. Asîl bir ailedendi ama, babasından hemen hemen hiç bir şey kalmadığı için fakirdi. Herkes ona büyük saygı duyardı. 25 yaşındayken zengin bir dul olan Hazret-i Hatice ile evlendi. Onun kervanları ve ticaret işleriyle uğraşmaya başladı.

Hazret-i Muhammed, peygamber olduğunu hissettiği zaman, hemen hemen 40 yaşlarındaydı. İslâm inanışına göre Cebrail adlı melek tarafından ilk vahiy gelmesi hem Hazret-i Muhammed'in peygamberliğinin, hem de Müslümanlığın başlangıcı olarak kabul edilir. Vahiy din inanışına göre bir düşünce veya bir buyruğun Allah tarafından Peygamberlerin gönlüne doğdurulmasıdır.

Bu yeni dini kabul edip Hazret-i Muhammed'e ilk inanan kimse, eşi Hazret-i Hatice oldu. Ondan sonra Hz. Ebûbekir ve peygamberin kölesi Zeyt iman ettiler. Derken Hz. Ali ile Hz. Osman bu yeni dine girdiler. Ne var ki ilk iki yıl içinde Müslüman olanların sayısı sadece 13'tü. Ondan sonraki dört yılda da Müslümanların sayısı ancak 40'a çıktı.

Müslümanlığın, ilk yıllarında bu kadar ağır bir şekilde yayılmasının başlıca sebebi, putperest olan Araplar tarafından benimsenmeyişiydi. Arapların büyük bir kısmı dinin emrettiği şeyleri yapmak istemiyorlardı. Hele putperestliği ortadan kaldırdığı için bu yeni din şiddetli bir tepkiyle karşılanmıştı. Bu yüzden halk, bu yeni dine girenlere karşı büyük bir baskı yapmaya başladı.

Hazret-i Muhammed kendisine inananların baskıdan kurtulmaları için bir süre için Habeşistan'a göç etmelerini tavsiye etti. Kendi de beraberindeki müslümanlarla birlikte, davet edildiği Medine'ye hicret etti. Medine'ye gittiği zaman Hazret-i Muhammed 12 yıllık peygamberdi. Bu hicret, İslâm Dünyası için büyük önem taşıyan bir olay oldu. Milâdi takvime göre 622 yılı, İslâm takviminin başlangıcı kabul edildi.

Medine'de kaldığı sürece Hazret-i Muhammed büyük saygı gördü. Yeni din pek çok taraftar buluyor, hızla yayılıyordu. Ne var ki Mekke'liler, Hazret-i Muhammed'i öldürmek için topladıkları kuvvetlerle Medine'lilere saldırıyorlardı. Sayıca çok az olmalarına karşılık Peygamber «Bedr», «Uhud» gibi savaşları kazandı. Fakat daha sonra Mekke'liler 10.000 den fazla savaşçıyla Medine'ye yürüyünce, Peygamber şehri, etrafına açtırdığı hendeklerle korudu. Bu yüzden de bu savaş «Hendek Savaşı» olarak tarihe geçti.

Bu zafer üzerine Hazret-i Muhammed, «Dinimizi yaymak, din düşmanlarını zararsız hale getirmek için artık harekete geçebiliriz» diyerek emir verdi ve ordusunun başında Mekke'ye yürüdü. Mekke'liler büyük bir kuvvetin geldiğini görünce karşı koymadılar. Bunun sonucu olarak da Peygamber Mekke'ye kan dökmeden girdi. Kâbe denen yerdeki putları kırdı.

Mekke'liler, «Biz de Müslümanlığı kabul ediyoruz. Çünkü bu yeni dinin bütün öteki dinlerden üstün olduğunu anladık» diyerek Peygamber'in ayaklarına kapandılar.

Hazret-i Peygamber 8 haziran 632 de, 63 yaşındayken öldü. Cenazesi Medine'ye götürülüp oraya gömüldü. Bugün gömülü bulunduğu yer Müslümanlığın kutsal yerlerinin başında gelir.

Hazret-i Muhammed'in başladığı işi dört halife, sırasıyla Ebubekir, Ömer, Osman, Ali devam ettirdiler. Böylece Müslümanlık gittikçe yayıldı, gittikçe kuvvetlenip gelişti, milyonlarca insanın girdiği bir din oldu.

Müslümanlığın inanç esasları altı tanedir. Bunlar 1) Tanrının Birliğine İnanmak, 2) Meleklere İnanmak, 3) Kutsal Kitaplara İnanmak, 4) Peygamberlere İnanmak, 5) Ahirete İnanmak, 6) Kaza ve Kadere İnanmak.

Bunlardan başka, her müslümanın yapması gereken bazı şeyler vardır ki bunlara da Müslümanlığın Şartları denir. Bunlar 1) Kelime-i Şehadet, 2) Namaz, 3) Oruç, 4) Zekât, 5) Hac'tır.

Mekke'de, Kâbe bugün Müslümanların kutsal yerlerinin en önemlilerindendir. Her yıl Kurban Bayramında dünyanın dört bir bucağından gelen Müslümanlar Kâbe'yi ziyaret ederek hacı olurlar.

DÜNYA HARİKALARI

BİR VOLKANIN ÖYKÜSÜ

Korkunç bir gürültüyle gökten kaynar taşlar yağdı, dağdan aşağıya bir ateş seli akmaya başladı...

Yıl: 1943..

Meksika'da, Uruapan şehri yakınlarındaki Colima Orizaba dağının çevresinde oturanlar büyük bir huzursuzluk içindeler. Her zaman avlanmaya gittikleri, odun kestikleri dağda birşeyler oluyor, ama ne? Önce kuşlar, keçiler, dağda yaşayan hayvanlar büyük bir telâşla dağdan kaçtılar.. Arkasından yerin derinliklerinden korkunç gürültüler gelmeye başladı. Sonra depremler oldu, yer altından kaynayan o buz gibi sular birden korkunç şekilde ısındı, hatta kaynadı.

Bir gece Meksikalılar bütün bunları bastıran bir felâketle yüzyüze geldiler. Yıllardan beri kışlık odunlarını temin ettikleri, sıcak yaz günlerinde serinlemek için çıktıkları Colima Orizaba dağının tepesinden duman tütüyordu. Sonra birden korkunç bir gürültüyle gökten kaynar taşlar yağdı, dağdan aşağıya bir ateş seli akmaya başladı.. Bu ateş seli, bu kızgın taş gülleler civardaki köyleri bir anda yok etti. İnsanları öldürdü..

Colima Orizaba dağının etrafa ölüm saçması haftalarca sürdü.. Civardaki köyler boşaltıldı, halk daha uzaktaki başka köylere yerleştirildi. Nihayet bir gün yanardağ tekrar sustu. Artık eskisi gibi koca koca kayaları fırlatmıyor, tepeden aşağıya «lav» adı verilen kızgın ateş seli akmıyor, etraf kararmıyor, gökyüzünde şimşekler çakmıyordu. Herşey yine eski haline dönmüştü. Kuşlar, hayvanlar tekrar dağdaki yuvalarına döndüler.

Bugün bu olayın üzerinden tam 27 yıl geçmiştir. Colima Orizaba dağı, bugün Meksika'ya gelen her turistin görmek için can attığı yerdir.

İnsanlığın var olduğu günden bugüne belli başlı 2500 yanardağ püskürmesi olduğu, bugün yeryüzünde çalışır halde 430 yanardağ bulunduğu ve bunlardan beşinin her an taşlar, lâvlar püskürmekte olduğu halde, Colimba yanardağı turistleri niçin bu derece etkiliyor diye düşünmüş olabilirsiniz. Colimba Orizaba'yı, günün 24 saati duman ve lâv püsküren öbür yanardağlardan ayıran önemli bir özelliği vardır. 1943 yılındaki püskürmede lâvlar altında kalan köyler hâlâ hiç bozulmadan birer maket şehir gibi o günkü şekillerini aynen muhafaza etmektedirler.

Akan lâvlar köyleri bozmadan taş haline getirmiş, ahşap binalar, bahçeler, çiçekler olduğu gibi taştan birer anıt haline gelip kalmıştır.

SARIKAYA'daki DEFİNE

Türkçesi:
ASLI CAN

— 1 —

Ahmet'le Mehmet yaz tatillerini geçirmek için, İstanbul'dan amcalarının Ayvalık'taki köşküne gelmişlerdi. Heyecanlı bir serüven yaşayacakları hiç akıllarına gelmiyordu...

Ayvalık'ta, Çamlık'ın biraz ilersinde denize inen yolun çevresindeki çamların kokusu, sanki taşına toprağına sinmişti. Az ilerde yol ikiye ayrılıyor, sağdaki tatlı bir inişle denize doğru uzanırken, sola kıvrılan da, dik bir yamaçla kayalıklara varan bir patika halini alıyordu.

Ahmet, önce şöyle bir gerindi, sonra, «Sakın arkanı dönüp bakma hemen» diye fısıldadı, «Biri galiba bizi takip ediyor!»

Ağustos güneşinin altında pırıl pırıl yanan Ege denizini seyre dalmış olan kardeşi Mehmet, ağabeyinin ne demek istediğini birden kavrayamadı. Anlayınca da, «Yine delirme» dedi.

Mehmet, ağabeyinin huyunu bilirdi. Polis romanlarına çok meraklı idi. Her olaya esrarlı bir hava yakıştırmak, Ahmet'in en büyük merakıydı. İki kardeş yaz tatillerini geçirmek için, İstanbul'dan amcalarının Ayvalık'taki köşküne gelmişlerdi. İki aydan beri de yazın tadını gerçekten iyi çıkarıyorlardı. Artık avuçlarının içi gibi bellledikleri buralarda kim peşlerine takılabilirdi ki?

Ahmet, kardeşindeki kayıtsızlığı görünce, omzunu silkti, «Sen bilirsin» dedi. «İster inan, ister inanma. Ama haber vermedin deme sonra...»

Ahmet ince, uzun boylu bir çocuktu. Bu yaz başında orta üçe geçmişti. 15 yaşındaydı. Kardeşi Mehmet ise hiç ona benzemezdi. Kısa boylu ve toplucaydı. Üstelik ağabeyinin aksine, esmerdi. O da bu yıl ilkokulu bitirmişti. Yaşına göre işlek bir zekâsı vardı. Cin gibiydi.

Ahmet, spor meraklısıydı. Ayrıca çok iyi yüzer ve koşardı. Okullararası spor yarışmalarında birincilikleri kimseye kaptırmazdı. Üstelik diğer arkadaşlarına sözünü geçirecek kadar da otoriterdi. Hemen hepsi onu reisleri olarak bellemişti. Birşey yapılacağı, bir gezme veya eğlence tertipleneceği zaman, hep Ahmet'e sorulurdu. İki kardeş de çok iyi anlaşır, birbirlerini tamamlarlardı.

Mehmet, ağabeyinin son sözünü duymamış gibi koştu. En yüksek kayalığın üzerine sıçrayıp çıktı. Ellerini gözlerine siper ederek, engini şöyle bir süzdü. Şu güneşli ağustos gününde Ayvalık ne kadar da güzeldi doğrusu. Deniz de çarşaf gibiydi. Kızgın güneş ışınları, gözleri kamaştırarak yansıyordu. Ufuktaki sis de, o gün havanın iyice sıcak olacağını gösteriyordu.

Mehmet, «Yaşasın!» dedi. «Yarın da böyle olursa hava, Sarıkaya'ya giderken Rıza Reis zorluk çekmez.»

Ahmet cevap vermedi. Belli etmemeye çalışarak, kaçamak bakışlarla arkasını süzüyordu. Son yarım saat içinde beşinci defadır ki o başı kasketli, ufak tefek adamı görür gibi olmuştu. Sahile doğru peşlerinden geldiğinden emindi.

— «Ha... Şu motor gezisi mi?» dedi. «Doğru, Rıza Reis bizi batırmazsa, iyi eğleneceğiz.»

Mehmet homurdandı. Motorcu Rıza Gözüpek, hayatında gördüğü en iri yarı insandı. Yüreği de yapısı gibi pek biriydi. Arkadaşları ona «Rıza Reis» derlerdi. Hiç Rıza Reis batırır mıydı onları?

— «Korkma sen» diye seslendi ağabeyine. «Rıza Reis o suları avucunun içi gibi bilir. Askerliğini bile savaş gemilerinde yapmış o. İstesek, Rıza Reis bize Deniz Kuşu ile dünyayı dolaştırır.»

Tabiî Ahmet kardeşinin bu övgüsüne, 10 metrelik bir tekneyle dünya turuna çıkmaya niyetli olmadığını söyleyerek cevap verdi.

Mehmet'le, Rıza Reis eski arkadaştılar. Geçen yaz Ahmet okul arkadaşları ile İstanbul'da bir kampa gittiği için, Mehmet adaya, amcası Selâmi Sarıkaya'nın köşküne tatilini geçirmeye tek başına gelmiş, bu sırada motorcu Rıza ile tanışmıştı.

Rıza Gözüpek, başarılı bir iş adamı olan Selâmi Sarıkaya'nın yanında çalışıyordu. Selâmi amca, insanlara çabuk ısınan biri olmadığı halde, bu mert Karadenizliyi sevmiş, iki yıl evvel yanına almıştı. Dedelerinden kalan köşkte şimdi en büyük yardımcısı oydu. Her işine o bakardı.

Çocukların dedesi olan Selâhattin beyin yaptırttığı köşk, amcalarının sayesinde ayakta kalabilmişti. Selâmi amca bekârdı. Yeğenlerini de çok severdi. Bu yüzden her yaz tatilinde yanına gelip kalmalarını isterdi. Çocuklar da okulları kapanınca seve seve adaya koşarlardı.

Babalarının işi çok olduğundan ancak mevsim sonunda birkaç günlüğüne anneleriyle birlikte gelir, onları alıp dönerdi.

Selâmi Sarıkaya, aslında sert ve içine kapanık bir adamdı. Bunda çok çalışmasının etkisi büyüktü tabiî. Yeğenleri ile ancak akşamları görüşür, konuşurdu. Ahmet'le Mehmet de günlerini daha çok motorcu Rıza ile geçirirlerdi. Bu motor gezisi fikri de Rıza'nındı.

Bir gün Selâmi beye açılmış, çocuklara Sarıkaya adasını, oradaki kale harabesini göstermek istemişti. Sarıkaya, Ayvalık'taki adalardan 20-22 mil uzakta, gemi yollarının dışında, kimsenin bilmediği, uğramadığı, tıpkı İstanbul'daki Hayırsız Ada gibi sarp kayalık bir adaydı.

Sarıkaya ailesinin atası Yıldırım Reis, 1516-1520 yılları arasında Barbaros'un yanında gösterdiği yararlık ve kahramanlıklardan sonra, Padişahın bir fermanı ile Ayvalık sahille-

rindeki birçok yerler gibi buranın da sahibi olmuştu. Yıldırım Reis, adada bir kale yaptırmış, kendisi de ihtiyarlığında bu kaleye çekilerek, ömrünün sonuna kadar burada yaşamıştı. Ayvalık'taki yerlerin çoğu zamanla başka ellere geçmiş, kala kala köşkle civarı ve bu ada kalmıştı. Kalede Yıldırım Reis'in kendi el yazması bir günlük seyir defteri bulunmuş, babadan oğula geçen bu defter, Selâmi beye kadar gelmişti. Bu defter, şimdi Ayvalık'taki köşkün kütüphanesinde duruyordu.

Motorcu Rıza ile Sarıkaya'ya kadar gitmek, gerek Ahmet, gerekse kardeşi için çok çekici bir geziydi.

Ahmet bu sırada, birden kardeşinin kolunu kavrayıp olanca gücüyle sıkınca, Mehmet hayretle sordu: «Ne var? Ne oluyor?»

— «Yine o adam... Peşimizde! Sakın ha, şimdi dönüp bakma. Devam et yürümeye... Kumsala inelim. Bakalım oraya da gelecek mi?»

Mehmet'in itiraz etmesine fırsat vermeden kardeşini âdeta kumsala doğru sürükledi. Arkalarına bakmadan oradaki tahta iskeleye vardılar.

İki kardeş iskelenin üzerine çıkıp ilerlediler. Arkaya bakmak hâlâ yasaktı.

Ahmet biraz sonra yine fısıldadı: «Kararsız kaldı... İskelenin başında durdu.»

Mehmet bu sefer dayanamadı. Ufukta bir şey arıyormuş gibi yaparak döndü, işte o zaman baktı. Sol tarafta ayakta durmuş, kendilerini gözleyen o yabancıyı o da gördü.

Adamın sırtında kül rengi bir fanila, yakası açık bir gömlek ve tüvid, spor bir ceket vardı. Başında da kasket. Ahmet söylemese, kardeşi adamı pek fark edemeyecekti. Ama şimdi o da bu garibin kendilerini takip ettiğini sezinlemişti. Kendisine bakıldığını görünce, adam ne yapacağını şaşırmış, sağına soluna bakmış, çocuklar başlarını başka yöne çevirince de, bakışlarını yine onların üzerine dikmişti.

Ahmet: «Gel kımıldanalım biraz, bakalım ne yapacak?» dedi.

Peş peşe sahile doğru yürüdüler. Kumsala çekilip ters çevrilmiş sandallardan birinin arkasına oturdular. Ahmet buradan yabancının hareketlerini görünmeden gözetliyor ve Mehmet'e anlatıyordu:

— «Merdivenleri indi... Kumsala

Ahmet: «Ne güzel hava değil mi?» diye sordu. «Yoksa sizce yağmur mu yağacak?»

vardı... Çevresine bakınıyor... Yürüdü. Durdu yine... Yok, yine yürüyor... Buraya doğru geliyor!»

Ufak tefek yabancı, bu sırada kayığın öbür tarafına varmıştı. Ahmet son kelimeyi söyler söylemez doğrulup yerinden kalktı. Birden yabancıyla burun buruna geldiler. Ahmet:

— «Ne güzel hava, değil mi?» diye sordu. «Yoksa sizce yağmur mu yağacak?»

Ufak tefek yabancı, ağzı hayretten bir karış açık, geri geri çekildi. Çocukların sandalın arkasına saklandıklarını görmediği belliydi. Fakat çabuk toparlanıp, konuşmaya başladı:

— «Sizinle görüşmek istiyordum...» Ve Mehmet'e dönüp ekledi: «Sen Mehmet Sarıkaya'sın, değil mi?»

Mehmet hayretle: «Evet» dedi.

Adam devam etti: «Amcanıza benziyorsunuz. Onu görmeyi denedim, ama beceremedim. Ona bir haber vereceğim, iletirsiniz kendisine.»

Çabuk çabuk konuşuyor, bir yandan da endişeyle kumsalı süzüyordu. Mehmet'in cevap vermesine fırsat bırakmadan devam etti:

— «Amcanızın sahibi olduğu Sarıkaya adası var ya...»

Fakat koya bakan kayalıkların üzerinde beliren iki adamı görünce, birden sustu. Yeni gelenler de çevrelerini bakışlariyle araştırıyorlardı.

Adam: «Ben artık burada duramam!» dedi. «Sakın onlara size söylediğim şeyden bahsetmeyin. Sizi bu gece saat onda gelir, görürüm yine. Köşkün bahçesinde... Muhakkak gelin. Çok önemli söyleyeceğim!»

Sözünü bitirir bitirmez derhal yanlarından uzaklaştı. İki kardeş hayretler içinde kalmışlardı. Toparlanmaya fırsat bulamadan, diğer iki yabancı, yanlarına geldi. Daha iri yarı olanının, şen bir yüzü vardı. Hep gülüyor gibiydi. İki kardeşi de şaşırtacak kadar yumuşak bir sesle:

— «Özür dilerim çocuklar, demin bir adamla konuşuyordunuz, değil mi?» diye sordu.

Ahmet, Mehmet'in cevap vermesine fırsat bırakmadan atıldı: «Evet efendim, saati sordu bize.»

Adam bir an inanmamış gibi onlara baktı. Sonra: «Ha, öyle mi? Peki!» diyerek, yanındaki şoför kılıklı yabancıya döndü ve: «Haydi Yaşar» dedi. «Koş peşinden. Karşıki çamlığa doğru gitti.»

Ahmet olup bitenlerden hiçbir şey anlamamıştı. Birden: «Hey, yalnız bir dakika...» diye birşeyler söyleyecek oldu.

Adam bu sefer ona döndü: «Kusura bakmayın çocuklar, size kendimi tanıtmayı unuttum» dedi. «Ben Doktor Bülent Çadırcı'yım.

(Arkası var)

Minifare ile

1

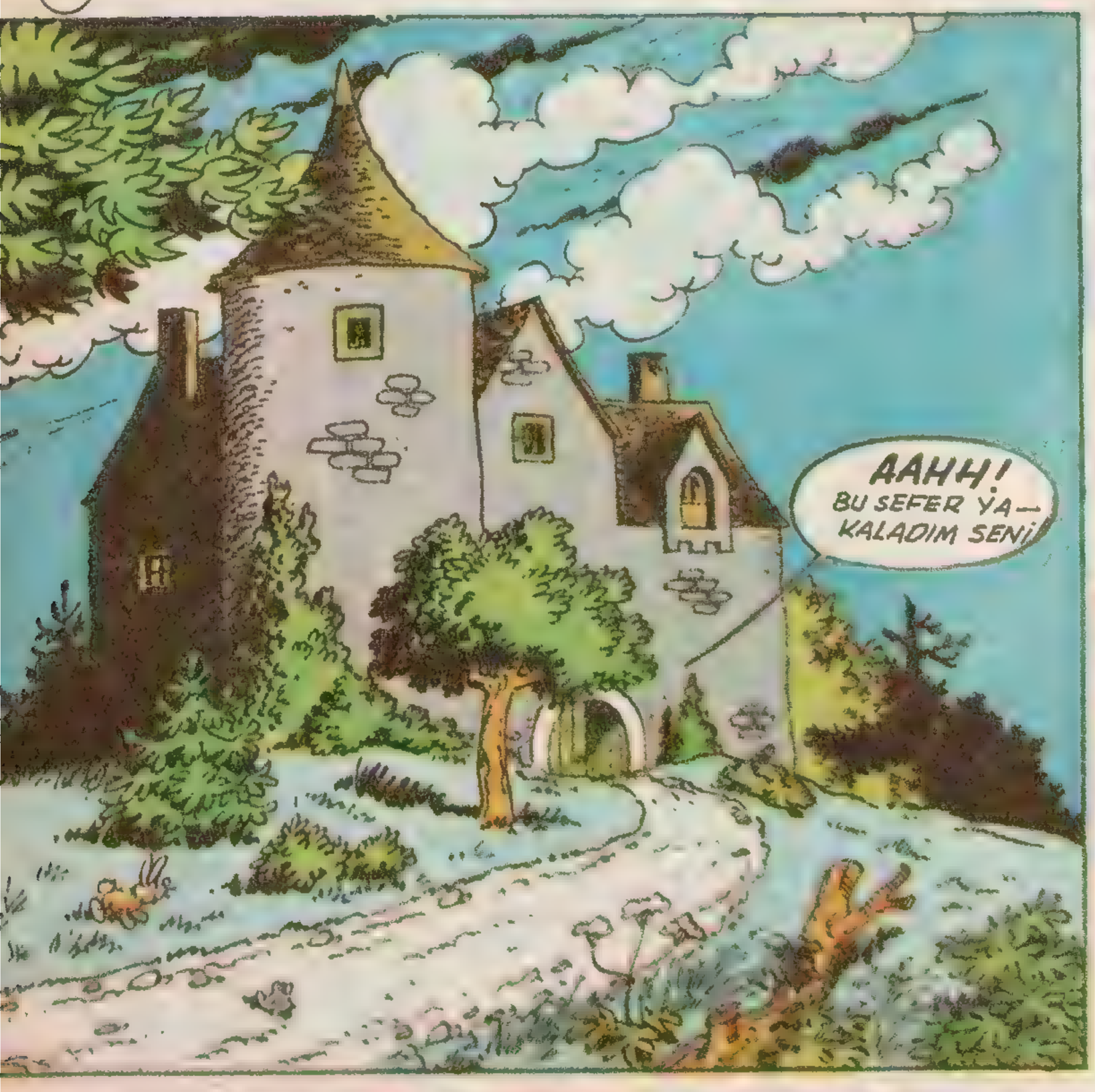

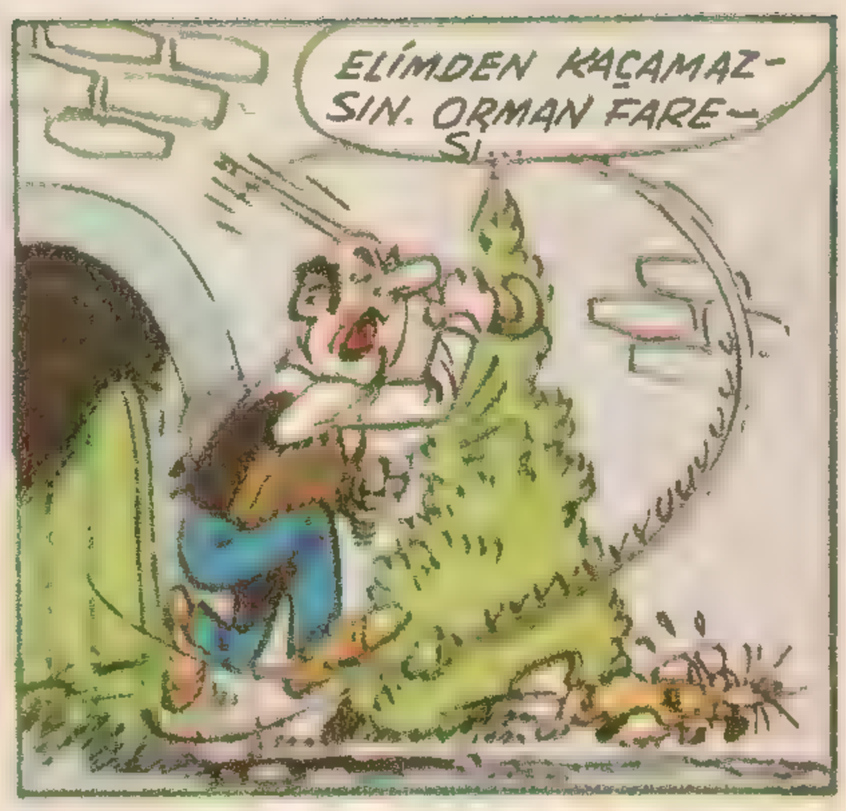

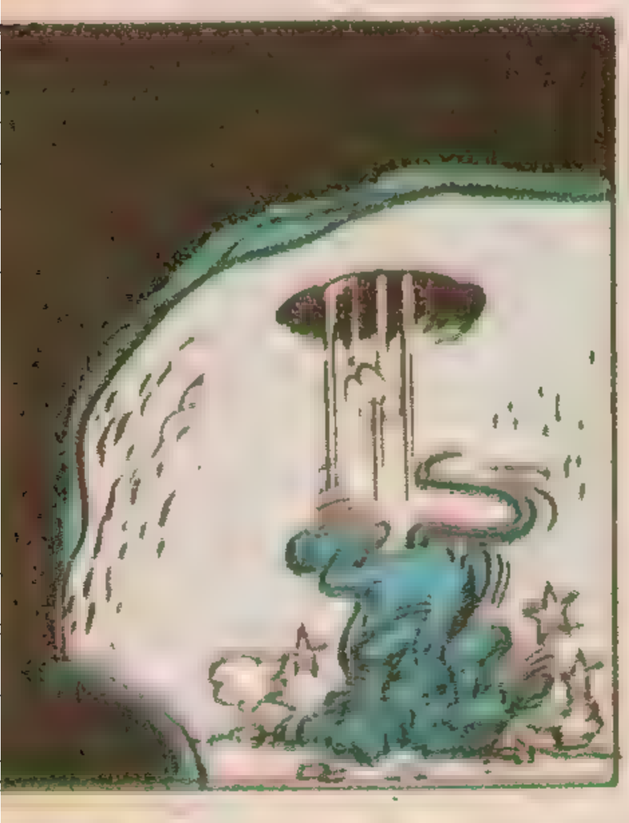

Orman Faresi

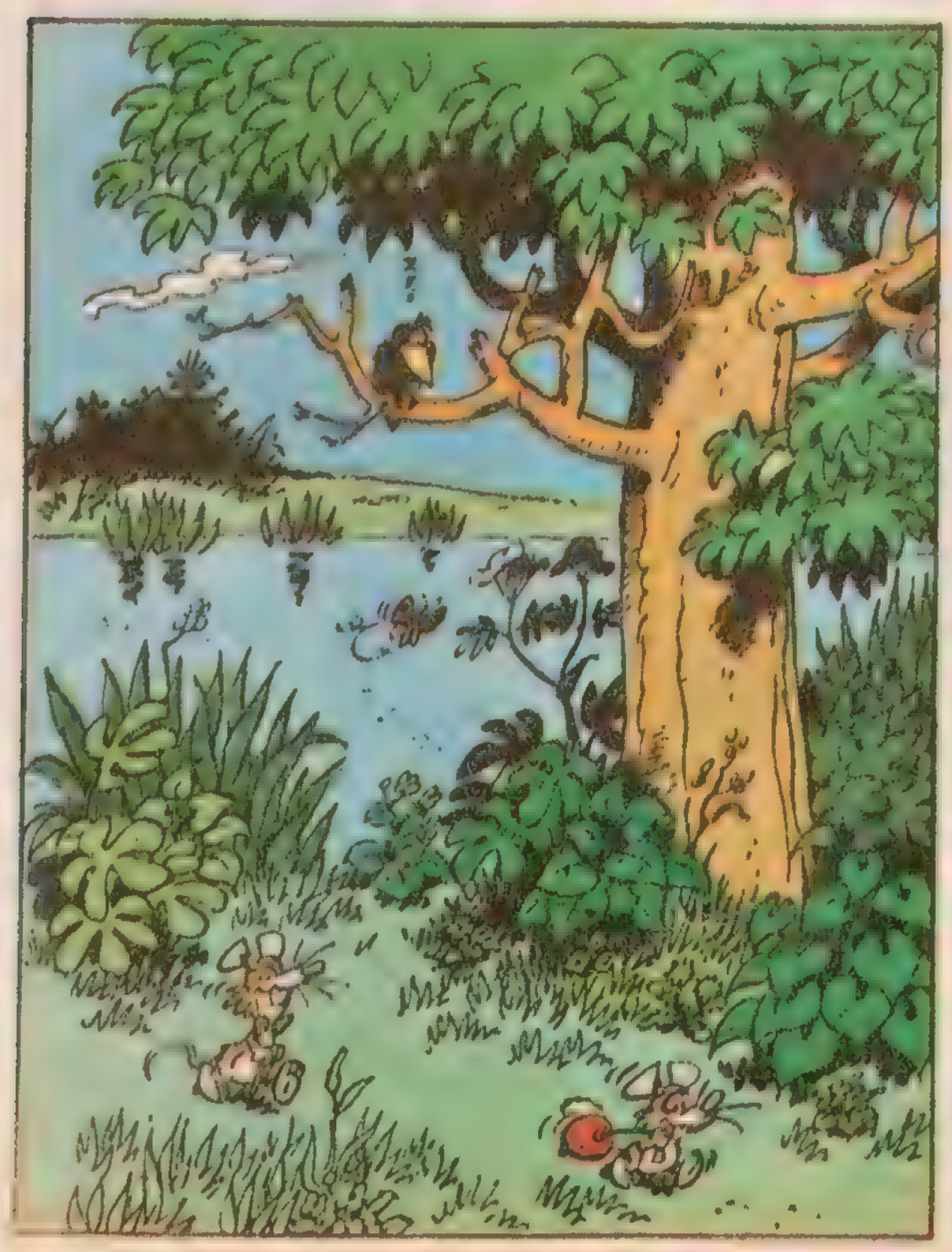

-ARKASI VAR-

DIKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız:

DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P. K. 1146 — İSTANBUL.

KARDEŞLERİN KÖŞESİ

KÖYÜMÜZ

Yüce dağlar çevirmiş
Ne güzeldir köyümüz
Çok tatlı deresinin
Şarıltısı duyulur.

Bizim güzel köyümüz
Otlağında koyunlar
Tatlı seslerle meler
Bizim tatlı köyümüz

İlkbaharda
Minicik serçelerinin
Sesleri çok tatlıdır.
Bizim sevgili köyümüz.

MENEKŞE YEŞER
(Mehmet Akif İlkokulu 3. sınıf öğrencisi — İZMİR)

BİR AĞAÇ VARDI

Bir ağaç vardı,
Yapraklarını dökmüş,
Çıplak kalmıştı,
Boynunu bükmüş,
Hüzünlü.
Ağlıyordu sanki.
Rüzgârda sallanıyordu
Nerdeyse düşecekti,
Bu dünyadan göçüp gidecekti,
O da biliyordu,
İlk yaza eremiyecekti.

YASEMİN AYDIN
(Kız Orta Okulu 3. sınıf öğrencisi — TRABZON)

GECE

Gece olur ay çıkar
Bekçiler düdük çalar
Kimsenin haberi yoktur
Dışarda ne olur.

Gece her yer karanlıktır
Çünkü güneş yoktur
Yol arkadaşımız Ay'dır,
Nereye gitsek oradadır.

A. NURİCİHAN HIZIR (Tarhan Koleji Orta 2. sınıf öğrencisi — İSTANBUL)

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

OĞUZ EMEKLİER: İstasyon Karşısı, Yüzbaşıoğlu Ap. No. 13/C, Sincan - ANKARA. **(Kardeşlerle her konuda mektuplaşmak istiyor.)**

FARUK GERMİNLİGİL: İstasyon Cad. Başyazıcıoğlu Ap. Kat 3 - KAYSERİ. **(Pul ve kartpostal biriktiriyor. Kardeşlerle her konuda mektuplaşmak istiyor.)**

METİN ATİK: Karşıyaka, Yalı Mah. Yalı Cad. 6418 Sokak No. 98/4 - İZMİR. **(Yüzme, sinema ve spordan hoşlanıyor.)**

EMİN ÜNAL: Kurtuluş Cad. No. 149 - HATAY. **(15 yaşında. Müzikten ve spordan hoşlanıyor.)**

SELMİN GÜVEN: Paris Cad. Fikir Ap. No. 38/14, Kavaklıdere - ANKARA. **(10 yaşında. İngilizce mektuplaşmak istiyor.)**

HASAN PERİHANOĞLU: Cumhuriyet Cad. No. 132 - VAN. **(Fizik ve matematikten hoşlanıyor. Roman okumayı seviyor.)**

MEHMET ALİ GÖZÜPEK: Siteler, Karpuzlu So. No. 116 - ANKARA. **(15 yaşında. Havacılıkla ilgileniyor.)**

ZEHRA OKNAS
(Kavaklıdere İlkokulu 5. sınıf öğrencisi — ANKARA)

KAR

Bu yıl bugün yağdı ilk kar
Sevinelim arkadaşlar
Yapraklar döküldü,
Çiçekler söndü,
Yerler çarşafla örtüldü.
Güz sona erdi,
Sevinelim arkadaşlar.
Damlarda kar taçları
Bürümüş ağaçları
Geldi kışın karları
Sevinelim arkadaşlar.

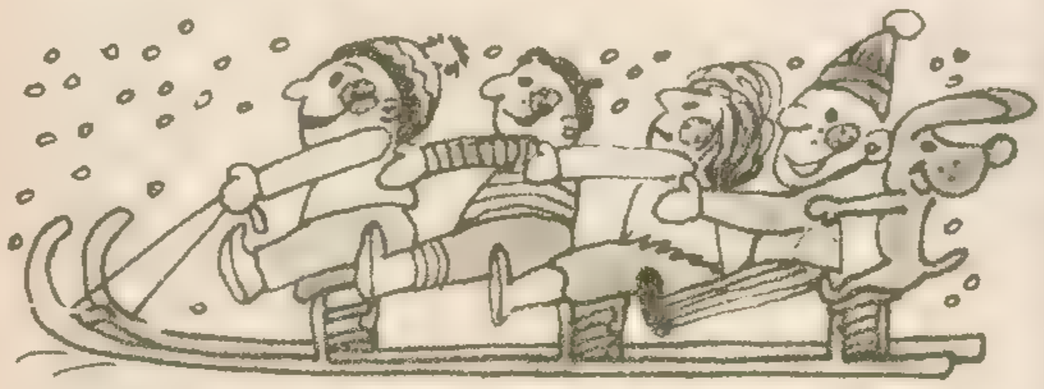

AYRILIŞ

Kavuşmak güzel şey
Fakat ayrılması olmasa
En acı tarafı son dakika
Beraber olduğumuz sürece
Zamanın değeri bilinmez
Ayrılacağımız zaman
Tren bir dakika geç kalksa...
Trenden el sallayanları görüyor
Yaşlı gözlerle,
Ayrılış zamanını bekliyorum.
Elveda Türkiye
Elveda vatanım diyorum,
Belki de hiç dönmemek üzere.

AYNUR SERTBUDAK
(İSTANBUL)

KEDİM

Bir kedim var, beş aylık,
İsmi Zertop, kendi bir top.
Tüyleri sarı sarı
Andırır bir altını
Burnu pembe, ağzı al,
Onda ayrı bir tat var.
Kedim eti çok sever,
Ciğerleri hep o yer.
Kuyruk sallar, mırıldar,
Kucaktan kucağa atlar.
Türlü oyunlar yapar.
Hep omuzlarda yatar.

PINAR GENÇAY
(Zafer İlkokulu 5. sınıf öğrencisi — ÖDEMİŞ)

KIŞ MEVSİMİ

Sonbaharı geçirdik
Kış mevsimini getirdik
Leylekleri uçurduk
Yağmurları düşürdük.

Yağmurlar yağıyor
Karlar düşüyor
Denizler coşuyor
Dolular atılıyor
Kış geldi kış.

MUSTAFA AĞARTICI (Cumhuriyet İlkokulu 4. sınıf öğrencisi — AYDIN)

KARDEŞLERDEN Doğan Kardeş'E

Sevgili Doğan Kardeş,
Eksik sayıları tamamlamam için ne yapmalıyım?

CENGİZ UYTUN — İSTANBUL, **KADRİ BARUT** — ANKARA

Cengiz Uytun ve Kadri Barut kardeşler,
Doğan Kardeş'in eski sayılarını edinmek istiyorsanız; 1) Bir kâğıda, adınızı, soyadınızı, ev adresinizi ve edinmek istediğiniz eksik sayının numarasını yazınız. 2) Her sayı için posta gişesinden alacağınız 75 kuruşluk posta pulunu istek mektubunuzla birlikte bir zarfa koyunuz. 3) Zarfı kapattıktan sonra üstüne «Doğan Kardeş P.K. 1146 İst.» adresine yazınız.

DOĞAN KARDEŞ

OYUN Eğlence BİLGİ Bilmece

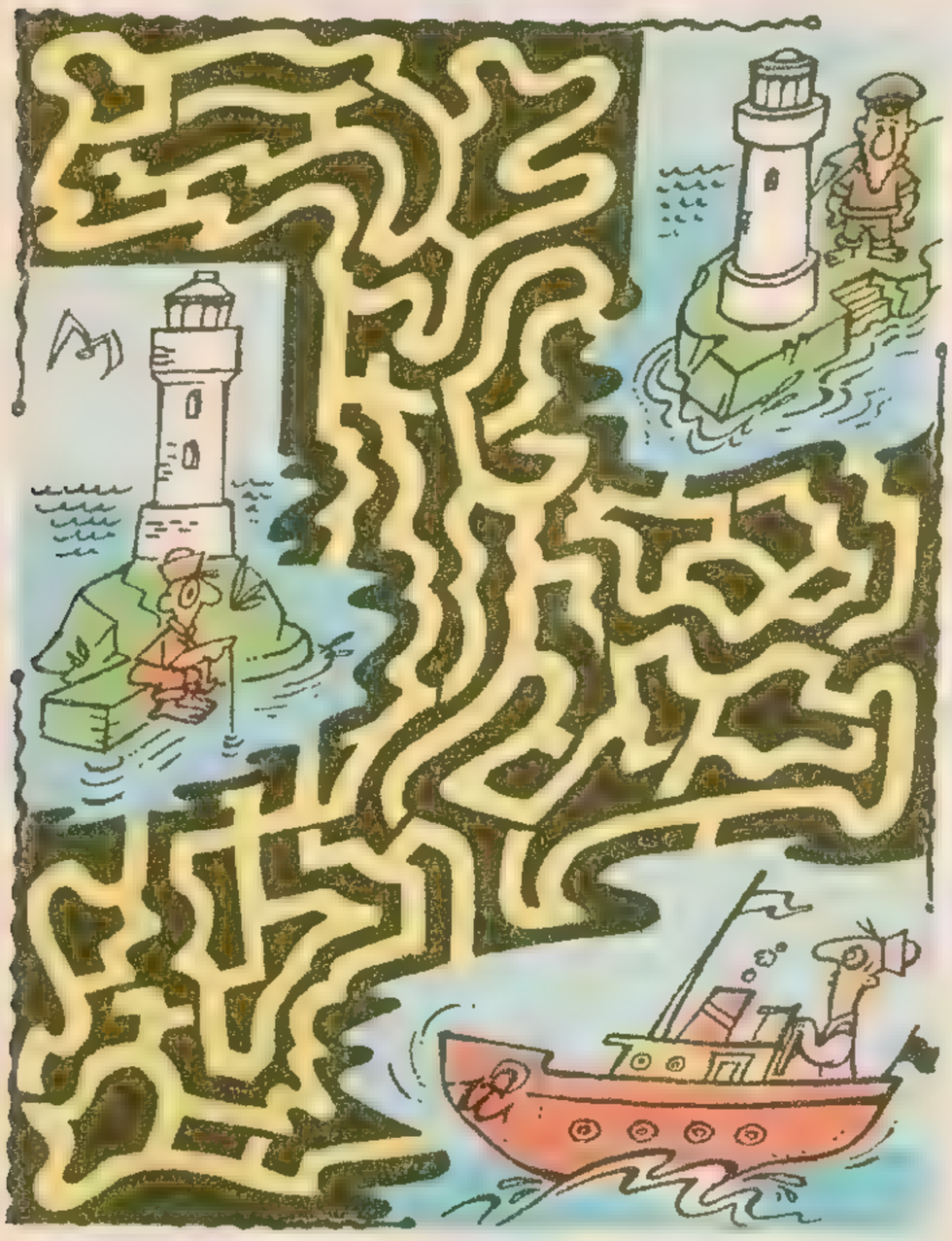

KORKUNÇ DALGALARLA SAVAŞAN BU GEMİ ACABA HANGİ LİMANA YANAŞABİLECEK?

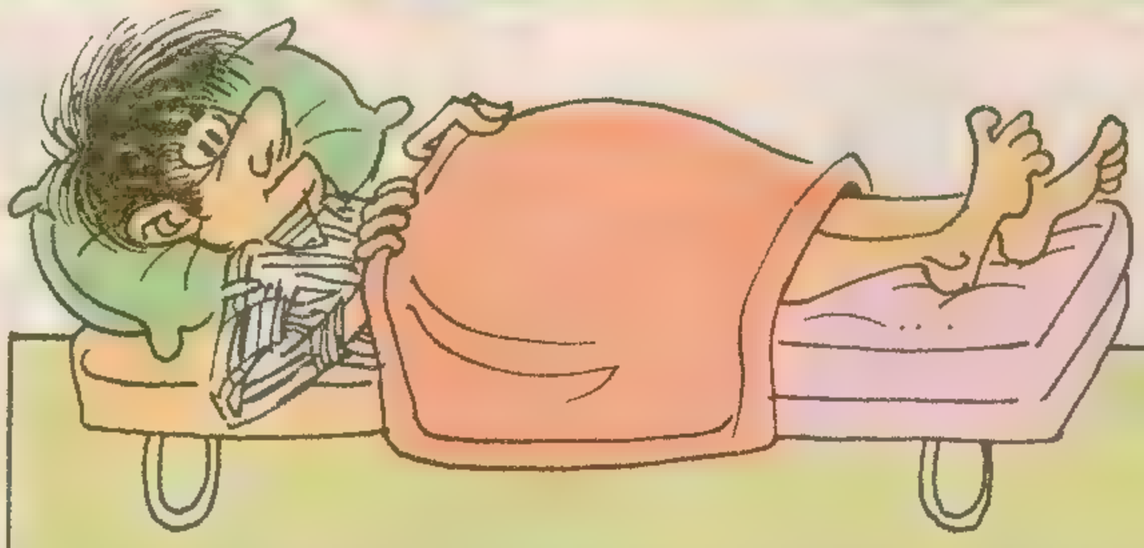

1

BU GÖRDÜĞÜNÜZ RESİM GÜZEL BİR ATASÖZÜMÜZÜ CANLANDIRMAKTADIR. ACABA BU ATASÖZÜ HANGİSİDİR? DÜŞÜNÜNÜZ...

Yazarın ismi:

2

BURAYA DOKUZ RESİM YAPTIK. HER ŞEKLİN İFADE ETTİĞİ KELİMENİN SONDAN BİR ÖNCEKİ HARFİNİ NUMARA SIRASINA GÖRE BİRLEŞTİRİRSENİZ TANINMIŞ BİR YAZARIMIZIN İSMİNİ BULACAKSINIZ.

3

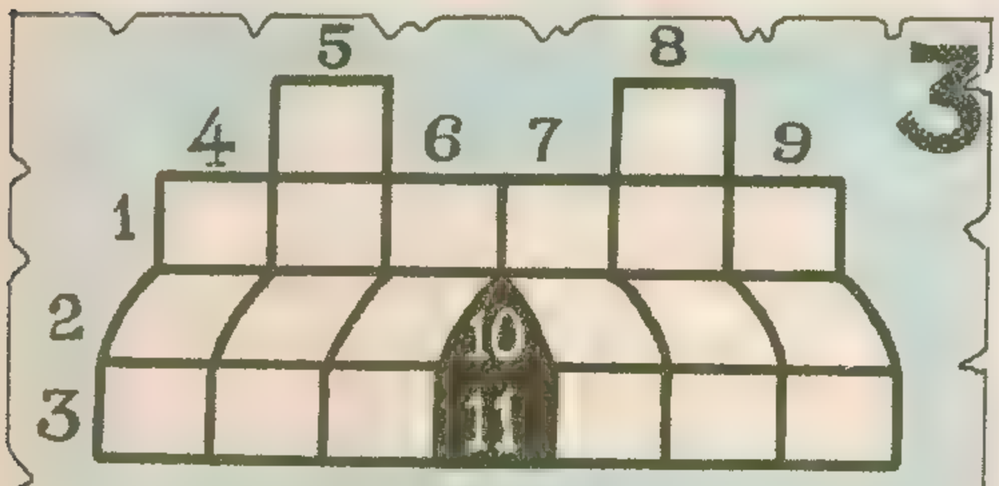

1- Tavuğun çocuğu 2- İki şeyin arasındaki uzaklık. 3- Tanınmış bir dedektif 4- Malonun yongasıdır 5- Canlı olan 6- Ördek sesi 7- Polislerde bulunur 8- Çakılan ucu sivri çubuk 9- Tersi yanardağın çıkardığı 10- Düz geniş arazi 11- Elektrik üreteci.

4

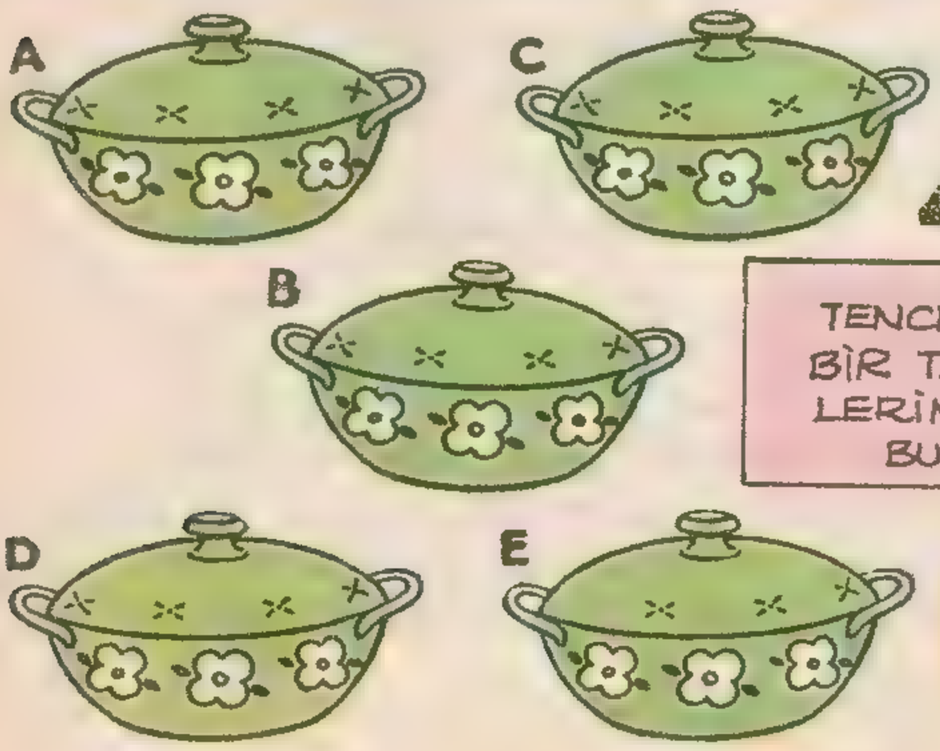

TENCERELERDEN BİR TANESİ DİĞERLERİNDEN FARKLI. BULUNUZ...

Cevabımız otuz. birinci sahifededir.

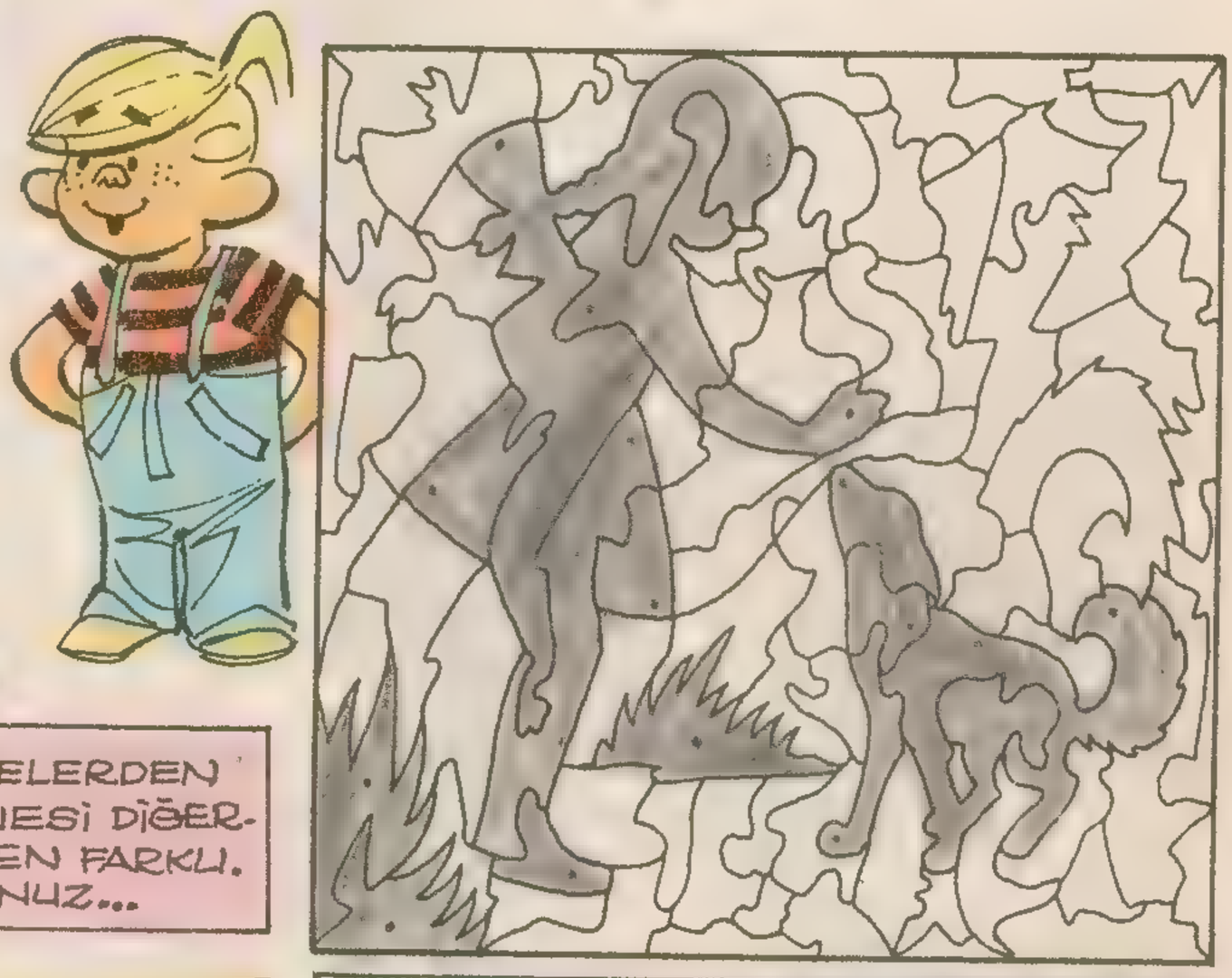

NOKTALI YERLERİ SİYAHA BOYARSANIZ GÜZEL BİR TABLO YAPMIŞ OLACAKSINIZ. TAŞIRMADAN BOYAMAK ŞART.

ŞAŞKIN DEV

Çok eski zamanlarda, İrlanda'da yaşayan bir dev varmış. Adı Fingel'miş bu devin. Öyle güçlü öyle azılı bir yaratıkmış ki, çevresindeki bütün varlıkları yıldırmış. Bütün komşu ülkelerde, onun adını işitmeyen hiç kimse kalmamış. Bu arada, İskoçya'da yaşayan bir başka devin de kulağına gitmiş Fingel'in adı.

«Kim oluyormuş bu Fingel? Gideyim İrlanda'ya da göstereyim şuna gününü» demiş İskoçyalı dev. Yola çıkmış, İskoçya ile İrlanda arasındaki deniz yolunu bir gecede aşarak İrlanda'ya varmış. Varır varmaz da gelişi hemen işitilmiş. Fingel de işitmiş, azgın bir devin geldiğini, büyük bir korkuya düşmüş, çünkü İskoçya'lı dev kendisinden iki karış daha büyükmüş.

Güzel bir yaz sabahı Fingel evinin önünde yere uzanmış güneşleniyormuş. Birden, İskoçya'lı devin uzaktan evine doğru gelmekte olduğunu görmüş. Korkudan, soluğu mutfakta çalışmakta olan karısının yanında almış.

«Aman kadın» demiş, «ne yapacaksan yap beni kurtar. Kocaman İskoçya'lı, birkaç dakika sonra burda olacak, çabuk tut elini. En iyisi ben yatağıma girip gizleneyim. Sana yataktaki kimdir diye sorarsa, çocuğun olduğunu söylersin, anladın mı?» Böylece Fingel yatağına girmiş, karısı bir yorganla üzerini örtmeye kalmadan, İskoçya'lı dev kapıda belirmiş.

«Nerde o Fingel dedikleri adam?» diye kükremiş, «çabuk gelsin buraya, temiz bir kötek çekeceğim ona, anlasın bakalım dünyanın kaç bucak olduğunu!»

Dev böyle bağırıp çağırınca Fingel'in karısı parmağını dudaklarına götürerek:

«Şşşşt! Çocuğumu uyandıracaksın, bağırmadan konuşamaz mısın sen?» demiş fısıltıyla.

«Çocuğun mu, ne çocuğu kadın, anlamam çocuk mocuk!» diye gene bağırmış dev. Kadın da:

«Ne çocuğu olacak, dev Fingel'in çocuğu, daha iki aylık yavrucağım» demiş, yatağın üzerine eğilerek yorganı düzeltmiş, yatmakta olan Fingel'in başını, bir çocuk başı okşar gibi sıvazlamış: Bunu gören İskoçya'lı dev:

«Aman Allahım!» diye bağırıvermiş şaşkınlıkla. «İyisi mi ben hemen uzaklaşayım buralardan. Fingel'in iki aylık çocuğu bu büyüklükteyse, kim bilir kendisi ne korkunç bir yaratıktır!» demiş. Kapıdan dışarı fırladığı gibi, ardına bile bakmadan kaçmaya başlamış. Öyle bir kaçış kaçmış ki, İskoçya'ya varıncaya dek yemeyi içmeyi bile unutmuş. Tek düşüncesi canını kurtarmak olmuş. Yurduna varınca derin bir soluk almış. İskoçya'lı devi bu gülünç duruma düşüren Fingel ise, o kaçar kaçmaz yataktan dışarı çıkmış, kasıklarını tuta tuta güzel bir gülmüş.

KARİKATÜR

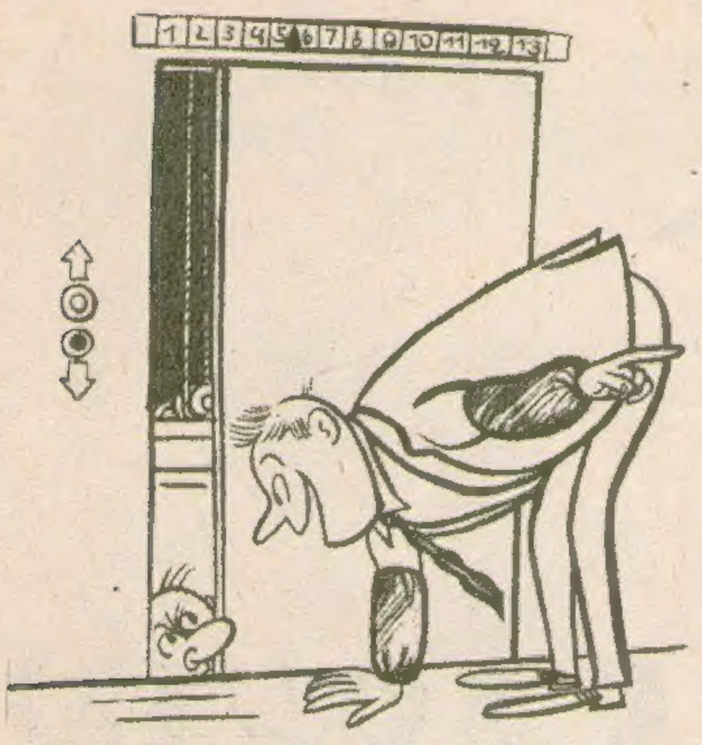

— *Sayın müdürüm, asansör şirketine hemen telefon ettim, yarın sabah erkenden bir tamirci göndereceklerine söz verdiler!..*

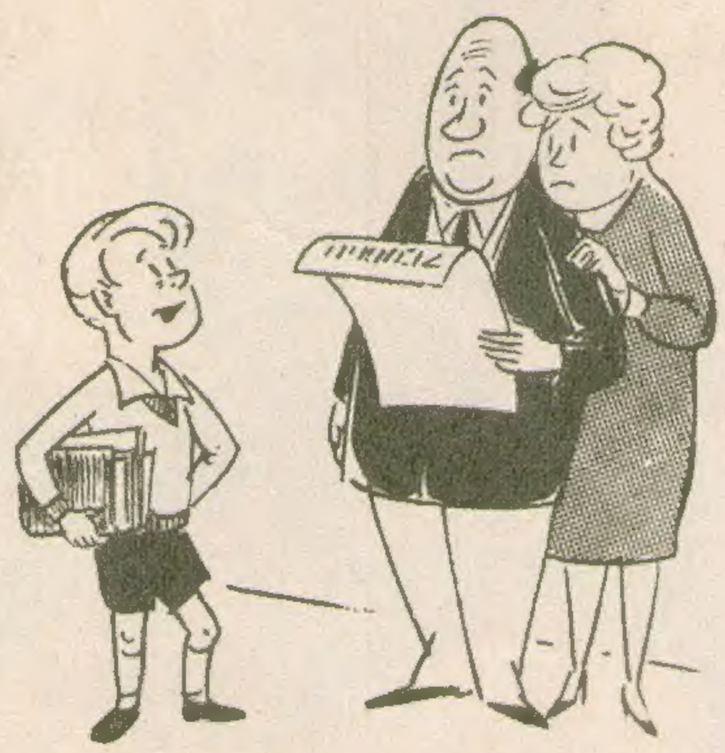

— *Matematikten 4 almışsın, gözlerime inanamıyorum!..*
— *N'apalım, babacığım. Göründüğüm kadar zeki değilim...*

— *Eski model bir radyo satın almak istiyorum, klâsik müziği çok severim de...*

— *Sayın bayım, hata paltoda değil, boyunuzda...*

Babası Cengiz'e çok güzel bir doğum günü hediyesi vermişti. Cengiz:

— Babacığım, dedi. Verdiğin hediye o kadar güzel ki... Ne kadar sevindiğimi anlatacak kelime bulamıyorum...

— Peki, peki, önümüzdeki yıl sana doğum günü hediyesi olarak bir sözlük alırım!..

BU HAFTA DOĞAN KARDEŞLER

(Baştarafı 14. sayfada)

Nurcan Güvenni (İstanbul 7.2.62) — Perihan Erden (Bursa 2.2.57) — Süleyman Kargı (Bilecik 4.2.62) — Melek Kara (Karabük 3.2.60) — Okan Ürer (İstanbul 6.2.60) — ★Füsun Özbek (Bandırma 2.2.57) — Ziya Aral (İstanbul 2.2.57) — ★Songül Yaşar (İskenderun 4.2.59) — Çiğdem Aslanapa (İstanbul 7.2.57) — Ünal Zenginobuz (İzmir 2.2.61) — ★Nadir Sarıkaya (Denizli 5.2.57)

BİLGİ, BİLMECE OYUN EĞLENCE ÇÖZÜMLERİ

(1) AYAĞINI YORGANINA GÖRE UZAT
(2) AKA GÜNDÜZ
(3) 1 — CİVCİV, 2 — ARA, 3 — NİK, 4 — CAN, 5 — DİRİ, 6 — VAK, 7 — COP, 8 — CİVİ, 9 — LAV, 10 — OVA, 11 — PİL.
(4) «E» tenceresi

Pazartesi günleri çıkar.
2 Şubat 1970
Sayı: 5 **Sıra No. 733**
Yıl: 24 **Cilt: 1**

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :
SEZAİ SOLELLİ

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: **27 95 10 (Santral) ★** Dağıtım ve Abone: **Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenârî Sokak 1 - İSTANBUL.**

ABONE ŞARTLARI :
Yıllık: **40 TL. ★** Altı aylık: **20 TL. ★** Yurt dışı yıllık: **55 TL. ★** Yurt dışı altı aylık: **27.50 TL. ★** Yurt dışı uçak yıllık: **86 TL. ★** Yurt dışı uçak altı aylık: **43 TL. ★ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	**1500 TL.**	**Tam sayfa**	**2500 TL.**
Yarım sayfa	**800 TL.**	**Yarım sayfa**	**1500 TL.**

DİZİLDİĞİ YER : **Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.**
BASILDIĞI YER : **Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş.**

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

YAPI ve KREDİ BANKASI'NIN
siz çocuklara bir armağanı var:

500.000 LİRA

tutarında
ÖZEL İKRAMİYE ÇEKİLİŞİ...

Mutlu yarınlar sizin olsun...

Yapı ve Kredi Bankası'nın siz çocuklara yeni yıl armağanı:

Yalnız çocuk hesaplarının katılabileceği 500.000 liralık özel ikramiye çekilişi.
Anne ve babanıza sorunuz. Yapı ve Kredi Bankası'nda hesabınız var mı? Bu çekilişe siz de katılabiliyor musunuz?

26 yıldır tasarruf ve kültürü seven bir neslin yetişmesi için çalışan Banka:

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y 383

PONPON

BİRAZ DAHA SABIR PONPON'CUĞUM AZ KALDI, ÇOK GÜZEL OLUYOR!

İŞTE BİTTİ. BU DURUŞLA HAKİKİ BİR AV KÖPEĞİ GİBİ OLDUN!

AMA, KIMILDAMIYOR O.

ŞU DURUŞ VE BAKIŞTA NE BÜYÜK BİR SOYLULUK VAR!

KENDİMLE İFTİHAR EDİYORUM..

BAK HELE! HAVA BOZUYOR! ISLANMADAN EVE GİRMELİ...

YAĞMUR BİRDEN BASTIRDI. MALZEMEYİ İÇERİ TAŞIYAMIYACAĞIZ!

KEŞKE HEYKELİMİZİ BİR BEZLE ÖRTSEYDİK. DAMLALAR ONU BOZACAK...

HER NEYSE! ÖNCEDEN DÜŞÜNMEK GEREKİRDİ...

Z

.... BENZERLİĞİN HER AN ARTACAĞINI!